HET NIEUWE TARIEF VOOR GERECHTSDEURWAARDERS: BEVINDINGEN EN AANBEVELINGEN

Juni 2026

Standpunten van de organisaties die actief zijn in de strijd tegen schuldoverlast en armoede

BAPN

Observatoire du Crédit et de l'Endettement

sam steunpunt mens en samenleving

Inhoudstafel

VOORWOORD 3

I. Het koninklijk besluit respecteert het rechtszekerheidsbeginsel niet 4

1. Een moeilijk toegankelijk wettelijk kader 4

2. Een moeilijk te begrijpen wettekst 6
   2.1. De begrippen 'gerechtelijke' en buitengerechtelijke invordering' van een geldsom 6
   2.2. De verdubbeling van de erelonen en de vergoeding per tijdseenheid 8
   2.3. Het vaste ereloon voor het opmaken en verzenden van een aanmaning 9
   2.4. Het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier 11

3. Een onvoorspelbare wettekst 14
   3.1. Het invorderingsereloon 14
   3.2. De administratieve dossierkosten 16

II. Het nieuwe tarief is voor de schuldenaar over het algemeen duurder dan het oude 18

1. Het gegradueerde ereloon bepaald in artikel 6 van het koninklijk besluit 18

2. Het invorderingsereloon bepaald in artikel 8 van het koninklijk besluit 21
   2.1. Het ereloon is verschuldigd, zelfs indien de schuldenaar aan de schuldeiser betaalt 22
   2.2. De berekeningswijze is minder gunstig voor de schuldenaar 22
   2.3. Conclusie 23

3. De administratieve dossierkosten en het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier zoals vastgesteld in de artikelen 8/1 en 13, 3°, b) van het koninklijk besluit 23
   3.1. De administratieve dossierkosten 23
   3.2. Het vaste ereloon voor het beheer van het uitvoeringsdossier 24
   3.3. Vergelijking en kritische analyse 24

4. Het gemeengemaakt beslag, zoals bedoeld in artikel 13, 4° van het koninklijk besluit 27

III. Het solidariteitsfonds van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders (sofo) 29

CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN 33

BIJLAGEN 35

CONTACTEN 48

Voorwoord

Dit document bevat een kritische analyse van de hervorming van het tarief van gerechtsdeurwaarders die op 1 oktober 2024 in werking is getreden, na de goedkeuring van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976.

Deze hervorming, de meest ingrijpende sinds 1976, had tot doel de tariefstructuur voor akten van gerechtsdeurwaarders grondig te herzien. Ze werd voorgesteld als een instrument voor modernisering, bedoeld om de transparantie te vergroten, de leesbaarheid van het wettelijke tarief te vereenvoudigen, betalingen te vergemakkelijken en de kosten voor de schuldenaar te verminderen.

Meer dan een jaar na de inwerkingtreding ervan blijkt dat deze doelstellingen slechts in zeer beperkte mate zijn bereikt. Hoewel op bepaalde vlakken een vooruitgang moet worden erkend - met name een duidelijkere voorstelling van de kosten posten en erelonen in de akten, alsook een actualisering van bepaalde achterhaalde begrippen - doet de nieuwe regeling belangrijke problemen rijzen op het vlak van rechtszekerheid. Bovendien blijkt de hervorming, in plaats van de totale procedurekosten voor de schuldenaar te verlagen, deze in veel gevallen juist te verhogen.

Gelet op de complexiteit van de materie beoogt deze bijdrage geen exhaustieve analyse. Er moet dan ook worden benadrukt dat ook de bepalingen die hier niet worden besproken daarom niet vrij zijn van moeilijkheden en dat de geformuleerde kritiek niet alle mogelijke knelpunten omvat.

De voorgestelde analyse is opgebouwd rond drie hoofdlijnen:

- **De naleving van het rechtszekerheidsbeginsel**, wat betreft de duidelijkheid en voorspelbaarheid van de aangerekende erelonen en kosten;
- **De evolutie van het bedrag dat daadwerkelijk ten laste komt van de schuldenaar**, in het licht van de vooropgestelde doelstelling om de kosten te verlagen;
- **De doeltreffendheid van het 'Solidariteitsfonds' van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders**, dat wordt voorgesteld als een belangrijke stap voorwaarts, maar waarvan de werkelijke impact moet worden genuanceerd.

Naast het in kaart brengen van de knelpunten wil dit document een bijdrage leveren aan het debat over het noodzakelijke evenwicht tussen de doeltreffendheid van de invordering en de bescherming van de rechtzoekende.

Wij hopen dat deze analyse stof tot nadenken zal kunnen bieden en kan bijdragen aan de noodzakelijke aanpassingen van de wetgeving, zodat de hervorming uiteindelijk de vooropgestelde doelstellingen kan bereiken.

Wij wensen u veel leesplezier.

BAPN

Observatoire du Crédit et de l'Endettement

sam steunpunt mens en samenleving

1

Het koninklijk besluit respecteert het rechtszekerheidsbeginsel niet

Rechtszekerheid is een algemeen rechtsbeginsel, erkend op Europees niveau, dat het volgende stelt:

> *"Volgens dat beginsel moet de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht."*[1].

Dit beginsel houdt ook in dat de norm voldoende duidelijk en precies moet zijn, zodat de rechtzoekenden hun rechten en plichten kunnen vaststellen en hun gedrag daarop kunnen afstemmen[2].

Het rechtszekerheidsbeginsel vereist dus dat de wettelijke normen:

- **Toegankelijk** zijn: burgers moeten kennis kunnen nemen van het bestaan en de volledige inhoud van de norm.
- **Begrijpelijk en nauwkeurig** zijn: de wet moet gemakkelijk te begrijpen zijn en mag niet vaag of onnauwkeurig zijn.
- **Voorspelbaar** zijn: de effecten en gevolgen van de norm moeten door de rechtzoekenden kunnen worden voorzien.

Hieronder nemen we elk van deze drie aspecten onder de loep.

1. Een moeilijk toegankelijk wettelijk kader

Het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten en prestaties van gerechtsdeurwaarders, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 mei 2024, blijft in zijn geheel complex en onvoldoende duidelijk, waardoor het voor de burger moeilijk te begrijpen is.

Het verslag aan de Koning, dat nochtans bedoeld is om de regelgeving nader toe te lichten, biedt slechts gedeeltelijke verduidelijking en neemt de voornaamste onduidelijkheden niet weg.

[1] Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 25/1990 van 5 juli 1990.
[2] HvJ EG, 12 dec. 1990, *Vandemoortele t. Commissie*, C-172/89.

Om hieraan tegemoet te komen heeft de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders een 'artikelsgewijze commentaar' opgesteld. Deze rechtsleer werd opgesteld door twee gerechtsdeurwaarders (Francis Snoeck en Toon Sorgeloos) en heeft geen wettelijke waarde, maar geeft wel weer hoe de gerechtsdeurwaarders zelf de regelgeving concreet interpreteren.

Deze artikelsgewijze commentaar vertoont echter twee belangrijke beperkingen:

- Enerzijds is de tekst naar onze mening op tal van punten *contra legem*;
- Anderzijds is de tekst niet vrij toegankelijk voor het publiek: hij is uitsluitend beschikbaar op het onlineplatform 'Jura', waarvoor een kostelijk jaarabonnement vereist is.

Daar komt bij dat er een aanzienlijke tijdspanne lag tussen de inwerkingtreding van het nieuwe tarief op 1 oktober 2024 en de publicatie van de verschillende taalversies van de artikelsgewijze commentaar. De Nederlandse versie verscheen in maart 2025 en de Franse versie pas in augustus 2025. Dit heeft het voor beroepsbeoefenaars moeilijker gemaakt om zich het nieuwe tariefkader eigen te maken, in het bijzonder voor Franstalige beroepsbeoefenaars.

Tegelijkertijd stelde de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders haar 'tariefchecker' voor als een eenvoudige en transparante tool waarmee elke schuldenaar "[zijn] afrekening kan controleren en beter begrijpen". In werkelijkheid gaat het om niet meer dan een prijslijst met een reeks juridische definities. Deze tool slaagt er niet in de complexe tariefregels op een begrijpelijke manier uit te leggen en biedt niet-juristen dan ook weinig houvast. Ook de bijbehorende woordenlijst volstaat niet om de regeling voldoende inzichtelijk te maken[3].

Ten slotte verleent artikel 522, §1, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek[4] de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders de bevoegdheid om een minimumtarief op te leggen wanneer de Koning voor een bepaalde akte geen tarief heeft vastgesteld. Van deze mogelijkheid werd in het verleden herhaaldelijk gebruikgemaakt. De aldus vastgestelde minimumtarieven werden echter niet op de website van de Kamer gepubliceerd, waardoor controle ervan en, in voorkomend geval, betwisting ervan on mogelijk waren.

Ook na de publicatie van de 'artikelsgewijze commentaar' behoudt de Kamer de mogelijkheid om specifieke interpretaties vast te leggen in richtlijnen en omzendbrieven die niet openbaar worden gemaakt. Daardoor ontbreekt het aan transparantie over de wijze waarop de regelgeving wordt geïnterpreteerd en in de toekomst zal worden toegepast.

Kortom, hoewel het koninklijk besluit en het verslag aan de Koning online toegankelijk zijn, geldt dat niet voor alle informatie die nodig is om het tarief correct te begrijpen en toe te passen. De officiële teksten bieden onvoldoende duidelijkheid, de rechtsleer en interne toelichtingen zijn niet vrij toegankelijk en de door de Kamer aangeboden instrumenten schieten tekort.

[3] In dat verband werd een werkgroep opgericht met de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders en verschillende spelers van het terrein, om een alternatief voor deze tools uit te werken.

[4] "De Koning stelt het tarief vast van alle akten en ambtelijke taken van de gerechtsdeurwaarders. Voor de niet door de Koning vastgestelde tarieven kan de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders een minimumtarief opleggen."

2. Een moeilijk te begrijpen wettekst

De wetgever had de bedoeling om het nieuwe tarief voor gerechtsdeurwaarders eenvoudiger en transparanter te maken. We moeten echter vaststellen dat dit doel nog lang niet is bereikt.

Uit de wettekst kan de precieze draagwijdte van elk artikel niet duidelijk worden afgeleid. Het verslag aan de Koning biedt weliswaar enkele specifieke toelichtingen, maar geeft niet de nodige richtlijnen voor een nauwkeurige en uniforme toepassing van de bepalingen.

In de praktijk laat dit gebrek aan duidelijkheid in de tekst veel ruimte voor interpretatie, wat leidt tot uiteenlopende lezingen en bijgevolg ook tot uiteenlopende toepassingen ervan.

Dit gebrek aan duidelijkheid laat een aanzienlijke marge aan de gerechtsdeurwaarders om de tekst te interpreteren, zoals blijkt uit het 'artikelsgewijze commentaar', soms in hun eigen belang, ten koste van het oorspronkelijke doel van de hervorming. Het op zich lovenswaardige streven naar transparantie en vereenvoudiging wordt hierdoor ondergraven en dreigt zelfs zijn doel voorbij te schieten.

We hebben onze analyse bewust beperkt tot enkele specifieke begrippen. Deze keuze betekent echter niet dat andere bepalingen wel duidelijk of ondubbelzinnig zouden zijn.

2.1. De begrippen 'gerechtelijke' en buitengerechtelijke invordering' van een geldsom

Het koninklijk wijzigingsbesluit van 18 mei 2024 voert in het koninklijk besluit van 30 november 1976 de begrippen 'gerechtelijke invordering' en 'buitengerechtelijke invordering' van een geldsom in.

Deze begrippen komen met name voor:

- **In artikel 8, §1 van het koninklijk besluit**: "Wanneer de schuldenaar een schuld geheel of gedeeltelijk betaalt ingevolge de tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder in het kader van de gerechtelijke invordering van een geldsom of in het kader van de buitengerechtelijk invordering van een geldsom, of wanneer de betaling bestaat uit de afgifteverplichting van een goed, is een invorderingsloon verschuldigd, ongeacht in wiens handen de betaling of de afgifte gebeurt."
- **In artikel 8/1 van het koninklijk besluit**: "Voor iedere gerechtelijke invordering of buitengerechtelijke invordering van een geldsom is een forfaitaire administratieve dossierkost van 50 EUR verschuldigd."

Het verslag aan de Koning verduidelijkt gedeeltelijk het gemaakte onderscheid: de buitengerechtelijke invordering heeft betrekking op administratieve procedures op grond van een uitvoerbare titel die geen vonnis is (dwangschrift, procedure voor de invordering van onbetwiste schulden tussen ondernemingen)[5], terwijl de gerechtelijke invordering betrekking heeft op procedures op grond van een titel afgeleverd door een rechtbank (vonnis of arrest).

In beide gevallen is de voorafgaande aflevering van een uitvoerbare titel een doorslaggevend element. Deze begrippen mogen dan ook niet worden verward met de fase van de minnelijke

[5] Het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76064.

invordering. Ter herinnering, artikel I.22/1 van het Wetboek van economisch recht definieert de minnelijke invordering als volgt: *"Iedere handeling of praktijk van een onderneming die tot doel heeft de consument ertoe aan te zetten een onbetaalde schuld te betalen, met uitzondering van iedere invordering op grond van een uitvoerbare titel."*

Dit onderscheid is essentieel omdat hiermee het moment wordt afgebakend vanaf wanneer de gerechtsdeurwaarder in het kader van zijn officiële taken kan optreden en het bij koninklijk besluit vastgestelde tarief mag toepassen.

Er geldt immers het volgende:

- **Wanneer hij zich in de fase van minnelijke invordering bevindt**, past de gerechtsdeurwaarder artikel 519, §2 van het Gerechtelijk Wetboek toe. In dit kader beschikt hij niet over een monopolie, heeft hij geen ministerieplicht en heeft hij niet het recht om het wettelijk tarief toe te passen. Artikel XIX.13 van het Wetboek van economisch recht herinnert er bovendien aan dat het tijdens de minnelijke invorderingsfase *"de schuldinvorderaar verboden is om van de consument enige vergoeding, bezoldiging of kosten te eisen voor zijn tussenkomst".*
- **Wanneer hij zich in de fase van gerechtelijke invordering bevindt**, past de gerechtsdeurwaarder artikel 519, §1 van het Gerechtelijk Wetboek toe. In dit kader is hij als enige bevoegd, heeft hij ministerieplicht en moet hij het wettelijke tarief toepassen, overeenkomstig artikel 522, §1 van het Gerechtelijk Wetboek.

Hieruit volgt dat, zolang de procedure zich in de minnelijke fase bevindt, de tussenkomst van de gerechtsdeurwaarder onder een restbevoegdheid valt en geen aanleiding geeft tot de toepassing van het wettelijke tarief.

Noch het koninklijk besluit van 30 november 1976, noch het verslag aan de Koning geven echter aan op welk moment de minnelijke invorderingsfase precies stopt en een dossier overgaat naar de fase van gerechtelijke of buitengerechtelijke invordering.

Dit probleem is niet nieuw. Het Hof van Beroep van Bergen heeft zich in zijn arrest van 5 mei 2022 al over deze kwestie uitgesproken door het volgende te stellen (vrije vertaling)[6]:

> *"Een invordering valt onder de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument wanneer de schuldeiser, hoewel hij over een uitvoerbare titel beschikt, geen gebruik maakt van de middelen van tenuitvoerlegging voorzien in deel V van het Gerechtelijk Wetboek.*
>
> *Een door een gerechtsdeurwaarder verzonden aanmaning tot betalen is noch een bevel tot betalen, noch een exploot van beslag, en vormt dus geen akte die onder de bovengenoemde middelen van tenuitvoerlegging valt. Noch de deontologische regels van de gerechtsdeurwaarders, noch de inroeping van het beginsel van proceseconomie of het noodzakelijke evenwicht tussen de rechten en plichten van de betrokken partijen rechtvaardigen een andere beslissing.*
>
> *In het kader van een minnelijke invordering kan de gerechtsdeurwaarder de kosten van zijn prestatie vrij bepalen. Krachtens de artikelen 3, tweede lid,*

[6] Bergen, (8e k.) 5 mei 2022, *JLMB 2023*, afl. 9, 376 en https://jlmbi.larciergroup.com/

> *en 5 van de wet van 20 december 2002 is het evenwel verboden om van de schuldenaar andere bedragen te vorderen dan het bedrag van zijn schuld of het tussen de partijen overeengekomen bedrag."*

De gerechtelijke of buitengerechtelijk invorderingsfase kan dus pas beginnen na de betekening van een bevel tot betalen. Vòòr deze stap blijft het dossier in de minnelijke fase, met de daaruit voortvloeiende gevolgen wat betreft de kosten.

Gerechtsdeurwaarders hanteren echter een andere interpretatie.

Zo wordt vastgesteld dat gerechtsdeurwaarders, vanaf de dagvaarding voor het gerecht, administratieve dossierkosten en een invorderingsereloon aanrekenen. Deze kosten en erelonen worden, overeenkomstig artikelen 8 en 8/1 van het koninklijk besluit van 30 november 1976, aangerekend in het kader van de gerechtelijke invordering.

Bijlage 1 – Voorbeeld van de toepassing van het wettelijke tarief vòòr de betekening van de uitvoerbare titel

Deze voorbeelden tonen aan dat de leemten in de wetgeving de weg vrijmaken voor wanpraktijken: de gerechtsdeurwaarders vorderen kosten en erelonen terwijl er nog geen uitvoerbare titel werd afgeleverd (en dus, *a fortiori*, nog geen bevel tot betalen werd betekend).

Hiermee negeren zij niet alleen de bepalingen van boek XIX van het Wetboek van economisch recht, maar ook artikelen 1017, 1018 en 1024 van het Gerechtelijk Wetboek, evenals artikel 519, §1 van datzelfde Wetboek, die in de hiërarchie van de normen allemaal boven het koninklijk besluit van 30 november 1976 staan.

Dit eerste punt illustreert perfect hoe gerechtsdeurwaarders, vanuit een lacune in de wetgeving – namelijk het gebrek aan een criterium dat aangeeft wanneer de gerechtelijke of buitengerechtelijke invordering begint – erin slagen de wet te omzeilen en het wettelijke tarief toepassen vòòr de betekening (of zelfs de afgifte) van de uitvoerbare titel.

2.2. De verdubbeling van de erelonen en de vergoeding per tijdseenheid

Artikel 1, §1, leden 2 en 3 van het koninklijk besluit bepalen:

> *"Wanneer deze verrichtingen moeten worden uitgevoerd op een zaterdag, een zondag, een wettelijke feestdag, buiten de wettelijke uren, of bij hoogdringendheid, dan worden de erelonen en vergoeding per tijdseenheid verdubbeld.*
>
> *De verhoging voor de verrichtingen uitgevoerd bij hoogdringendheid is ten laste van de verzoekende partij".*

Er geldt dus een verdubbeling van de erelonen en de vergoeding per tijdseenheid wanneer de gerechtsdeurwaarder moet optreden:

- Op een zaterdag, een zondag, tijdens een feestdag of buiten de wettelijke uren (d.w.z. tussen 21.00 uur en 06.00 uur);
- In geval van hoogdringendheid.

Het verslag aan de Koning verduidelijkt dat het niet mogelijk is om deze twee redenen voor verdubbeling te cumuleren[7]. Zo zal een betekening die op zondag met hoogdringendheid wordt uitgevoerd, aanleiding geven tot een eenmalige verdubbeling, en niet tot een vervierdubbeling van de erelonen en de vergoeding per tijdseenheid.

Zowel het koninklijk besluit als het verslag aan de Koning bepalen ook dat, indien de verdubbeling te wijten is aan hoogdringendheid, de verzoekende partij, dus de schuldeiser, de kosten draagt[8].

De wettekst zegt echter niets over de vraag wie de verdubbelde kosten moet dragen wanneer de verrichting buiten de werkuren en -dagen wordt uitgevoerd.

Vanuit deze lacune leggen gerechtsdeurwaarders de verdubbeling ten laste van de schuldenaar, zoals aangegeven in de 'artikelsgewijze commentaar' bij artikel 1:

> *"Zoals de minister van Justitie aangeeft in zijn verslag aan de Koning, betekent hoogdringendheid 'binnen de 24 uur'. Het impliceert een specifiek verzoek van de opdrachtgever en houdt doorgaans een bijkomende inspanning in van de gerechtsdeurwaarder, met vaak ook gevolgen voor de organisatie van het kantoor. Deze verhoging voor de hoogdringende verrichtingen is dan ook ten laste van de verzoekende partij. Hieruit volgt dat de overige verhogingen sowieso ten laste komen van de partij tegen wie de gerechtelijke of buitengerechtelijke invordering wordt gevorderd"* [9] (onze onderstreping).

De verdubbeling wegens het uitvoeren van de handeling buiten de werkuren en werkdagen, moet echter het gevolg zijn van een uitdrukkelijk verzoek van de opdrachtgever en is onderworpen aan de toestemming van de rechtbank[10]. Het is dan ook niet gerechtvaardigd dat een dergelijke verhoging, die het gevolg is van een verzoek van de opdrachtgever en die aanzienlijke kosten voor de schuldenaar met zich meebrengt, automatisch ten laste van deze laatste wordt gelegd.

Dit tweede punt illustreert eveneens hoe een leemte in de wettekst ervoor zorgt dat de schuldenaar kosten moet dragen die logischerwijze enkel ten laste zouden mogen vallen van de opdrachtgever.

2.3. Het vaste ereloon voor het opmaken en verzenden van een aanmaning

Volgens artikel 13, 3°, a van het koninklijk besluit wordt aan de gerechtsdeurwaarder een vergoeding van 25,00 EUR toegekend:

---

[7] Verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76061.

[8] Verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76061.

[9] T. SORGELOOS, F. SNOECK, „Commentaar bij artikel 1 KB Tarief – De verrichte handelingen en de tariefposten", in *Comm.Ger.*, Mechelen, Kluwer, 2025, pagina 223.

[10] Er wordt immers aan herinnerd dat artikel 1387 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat geen enkele maatregel met een interventie in de woonplaats van de schuldenaar mag plaatsvinden tussen 21 uur en 6 uur 's morgens, of op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, tenzij op grond van een door de beslagrechter op verzoek toegekende toestemming wegens dwingende noodzaak.

> *"Eenmalig voor het opmaken, verzenden en de opvolging van een aanmaning, voor zover niet inbegrepen in de administratieve dossierkosten bepaald in artikel 8/1 of in het ereloon bepaald in b)"*

Het verslag aan de Koning brengt hierin de volgende verduidelijking:

> *"Alvorens een dossier effectief opgestart wordt, kan ervoor geopteerd worden om één of meerdere aanmaningen op te stellen en, met elk middel, te communiceren aan de schuldenaar. Dergelijke aanmaningen kaderen in de faciliterende rol van de gerechtsdeurwaarder en dragen bij tot de afhandeling van de openstaande vordering zonder verder gevolg. Om te vermijden dat repetitieve zinloze aanmaningen verstuurd en verrekend worden, wordt hierbij voortaan een maximumbedrag van 25,00 EUR voorzien, ongeacht het aantal aanmaningen. Dit bedrag is niet verschuldigd indien (erna) alsnog een invorderingsdossier (met bijhorende administratieve dossierkosten) of uitvoeringsdossier (met het daaraan verbonden vaste ereloon, infra) opgestart moet worden."*[11]

We spreken hier over een vast ereloon dat wordt aangerekend voor het opmaken en opvolgen van een aanmaning, terwijl het dossier nog niet in de fase van gerechtelijke of buitengerechtelijke invordering is gekomen en dus nog steeds onder de minnelijke invordering valt[12].

Het verslag aan de Koning bevestigt dit uitdrukkelijk, door te preciseren dat dit ereloon verschuldigd is "alvorens een dossier effectief opgestart wordt"[13]. Het gaat dus wel degelijk om een tussenkomst in de minnelijke fase, die even goed door een advocaat of een incassobureau zou kunnen worden uitgevoerd. In dit kader kan de gerechtsdeurwaarder zich niet beroepen op het wettelijk tarief om deze kosten ten laste van de schuldenaar te leggen.

En zelfs als hij dat zou kunnen, *quod non*, zouden de maxima vastgesteld in de artikelen XIX.4 en XIX.13 van het Wetboek van economisch recht hem dat verhinderen. Voor vorderingen van minder dan 150,00 EUR is het maximumbedrag dat van de schuldenaar kan worden gevorderd, geplafonneerd op 20,00 EUR. Alleen al de verzending van een aanmaning, die 25,00 EUR kost, overschrijdt dit plafond echter al.

Logischerwijs zouden deze forfaitaire kosten dus ten laste van de schuldeiser moeten blijven, en uitsluitend in het geval dat de verschillende stappen van de minnelijke procedure - kennisgeving van de factuur, kosteloze aanmaning, eventuele toepassing van verwijlintresten en schadebeding, en ten slotte ingebrekestelling - niet hebben geleid tot de inning van het verschuldigde bedrag[14].

---

[11] Verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76066.

[12] Dit scenario komt het vaakst voor wanneer een gemeente, het gewest of een FOD een schuld invordert op grond van een dwangbevel of een kohieruittreksel. In dat geval beschikt de gerechtsdeurwaarder reeds over de uitvoerbare titel, maar wordt er nog geen bevel tot betalen betekend. De aanmaning laat dan in principe toe de kosten van dat bevel én de administratieve dossierkosten te vermijden.

[13] Verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76066.

[14] Om dit tarief op de schuldenaar te kunnen verhalen, zouden artikelen 1389 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek moeten worden gewijzigd, zodat de ingebrekestelling die voorafgaat aan het bevel tot betalen in het invorderingsproces wordt geïntegreerd en verplicht wordt.

In de praktijk zien we echter gevallen waarin gerechtsdeurwaarders deze aanmaning aan de schuldenaar in rekening brengen.

Bijlage 2 – Voorbeeld van een dossier waarin de gerechtsdeurwaarder rechtvaardigt dat een aanmaning in de minnelijke fase in rekening wordt gebracht

In dit dossier doet de gerechtsdeurwaarder de consument kosten dragen die ten laste zouden moeten vallen van de schuldeiser, wat in strijd is met artikelen XIX.4 en XIX.13 van het Wetboek van economisch recht, waarin uitdrukkelijk wordt verboden om dergelijke kosten in de minnelijke fase aan te rekenen.

Dit toont eens te meer aan hoe onduidelijkheden in de wetgeving in het nadeel van de schuldenaar kunnen worden geïnterpreteerd.

2.4. Het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier

Volgens artikel 13, 3°, b van het koninklijk besluit wordt aan de gerechtsdeurwaarder een vergoeding van 25,00 EUR toegekend:

> *"Jaarlijks voor alle bijkomende handelingen strekkende tot opzoekingen en inlichtingen betreffende de schuldenaar en alle communicatie met de schuldenaar in de fase van de effectieve tenuitvoerlegging" (onze onderstreping).*

Het verslag aan de Koning vermeldt tevens:

> *"Voor de andere en bijkomende opzoekingen (databank van de dienst inschrijvingen van voertuigen - DIV -, huwelijks- en pandregister, kruispuntbank sociale zekerheid, enz.) en communicatie met de schuldenaar in de uitvoeringsfase (meer bepaald beslag na bevel) wordt ook een ereloon van 25,00 EUR vastgelegd. Op die manier worden in deze fase evenmin repetitieve opzoekingshandelingen gerekend. Soms is het nodig dossiers langer dan een jaar op te volgen, wat meer werk vergt (contacten met debiteur, bevestigen van en herinneren aan afbetalingsplan, analyse informatie uit databanken, eventueel ter plaatse gaan) en waarbij bijkomende gerechtskosten worden vermeden. Daarom wordt dit ereloon jaarlijks toegekend."*[15] *(onze onderstreping)*

De term 'effectief' geeft duidelijk aan dat dit ereloon pas verschuldigd is vanaf het moment dat daadwerkelijk tot een gedwongen tenuitvoerlegging wordt overgegaan, namelijk door de uitvoering van een beslag.

Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd door de 'artikelsgewijze commentaar' bij artikel 13, dat in dit verband verduidelijkt: *"Aangaande de administratieve handelingen zoals bepaald in art. 8/1, tweede lid, 3° KB Tarief, is het belangrijk om het tijdsverloop van een invorderingsdossier goed voor ogen te houden. Deze handelingen worden gesteld vanaf de opening van het invorderingsdossier tot net voor de fase van de effectieve tenuitvoerlegging (i.e. de opstelling*

[15] Verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76066.

van een beslagexploot). Vanaf de effectieve tenuitvoerlegging vallen deze handelingen onder het jaarlijkse vaste ereloon van art. 13, 3°, b) KB Tarief."[16]

In de 'artikelsgewijze commentaar' wordt verder het volgende gepreciseerd: "*Hoewel het bevel tot betalen als laatste waarschuwing aan de schuldenaar, een eerste daad van tenuitvoerlegging uitmaakt (Luik, 3 september 2013, NJW 2014, afl. 303, 466, noot C. VAN SEVEREN), start een 'effectieve tenuitvoerlegging' in het kader van het KB Tarief, volgens het verslag aan de Koning, pas vanaf de opstelling van een beslagexploot*"[17].

Veel gerechtsdeurwaarders rekenen echter een vast ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier aan, hetzij nog voordat er daadwerkelijk beslag wordt gelegd (met als argument dat ze hiermee vooruitlopen op een mogelijk later beslag), hetzij op het moment van een loutere poging tot beslag, hetzij bij het opstellen van een proces-verbaal van niet-bevinding. Door de wetgeving te verduidelijken zou het mogelijk zijn om dergelijke interpretatieverschillen, die nadelig zijn voor de consument, te voorkomen.

Bijlage 3 – Voorbeeld van een vast ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier dat in rekening wordt gebracht in afwachting van een beslag

In het dossier in bijlage 3 werd het vaste ereloon voor het beheer van het uitvoeringsdossier 3 maanden vòòr het effectieve beslag aangerekend.

Op het eerste gezicht kan het lijken alsof deze vervroegde aanrekening zonder gevolgen blijft. Ze is echter problematisch omdat dit ereloon jaarlijks wordt aangerekend. Door het ereloon eerder in rekening te brengen vervroegt de gerechtsdeurwaarder ook het moment waarop het jaar nadien een verlenging kan worden aangevraagd.

Deze praktijk kan er dus toe leiden dat de schuldenaar sneller een nieuw ereloon moet betalen, terwijl het beslag pas enkele maanden later daadwerkelijk is uitgevoerd.

De impact is nog groter als het dossier volledig wordt betaald tussen de vervroegde datum van waarop het ereloon wordt hernieuwd en de daadwerkelijke verjaardatum van het beslag. In dat geval kan van de schuldenaar een jaarlijks ereloon worden geëist dat nog niet verschuldigd zou zijn geweest indien het beginpunt was vastgesteld op de datum van het daadwerkelijke beslag.

Bijlage 4 – Voorbeeld van een vast ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier dat in rekening wordt gebracht naar aanleiding van een poging tot beslag

In het dossier in bijlage 4 brengt de gerechtsdeurwaarder een vast ereloon in rekening voor het beheer van het uitvoeringsdossier.

Een poging tot beslaglegging is echter een eenmalige handeling die geen verdere specifieke opvolging van het dossier vereist. Zij rechtvaardigt dan ook niet de aanrekening van een jaarlijks ereloon ter vergoeding van doorlopende beheersactiviteiten.

Bijlage 5 – Voorbeeld van een vast ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier dat in rekening wordt gebracht naar aanleiding van een proces-verbaal van niet-bevinding

[16] T. SORGELOOS, F. SNOECK, „Commentaar bij artikel 13 KB Tarief – De vaste erelonen", in *Comm.Ger.*, Mechelen, Kluwer, 2025, pagina 301.
[17] *Ibidem*.

In het dossier in bijlage 5 wordt het proces-verbaal van niet-bevinding opgesteld wanneer de gerechtsdeurwaarder, die zich naar de woonplaats van de schuldenaar begeeft met het oog op een beslaglegging op roerende goederen, vaststelt dat de waarde van de in beslag te nemen goederen duidelijk onvoldoende is om de kosten van de verkoopprocedure te dekken. Artikel 1527 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de gerechtsdeurwaarder in een dergelijk geval moet weigeren om over te gaan tot verkoop.

In die situatie vindt geen verkoop plaats en zouden de voorbereidende stappen daarvoor (proces-verbaal van aanplakking, nieuwe verkoopdatum, enz.) niet moeten plaatsvinden. Het is dan ook niet gerechtvaardigd om een vast ereloon in rekening te brengen voor het beheer van het uitvoeringsdossier, aangezien geen enkele daadwerkelijke opvolging van het dossier zou moeten plaatsvinden.

Daaruit volgt dat het vaste ereloon voor het beheer van het uitvoeringsdossier wordt aangerekend in situaties die duidelijk buiten het beoogde toepassingsgebied vallen. Zoals verder wordt toegelicht, is dit ereloon op zich al voor discussie vatbaar, aangezien het grotendeels betrekking heeft op prestaties die reeds via andere tariefposten worden vergoed. Het aanrekenen van dit ereloon in gevallen waarin geen sprake is van een daadwerkelijk en doorlopend dossierbeheer, staat dan ook haaks op de economische en juridische functie ervan.

3. Een onvoorspelbare wettekst

De talrijke onduidelijkheden in de wet leiden tot zeer uiteenlopende praktijken tussen gerechtsdeurwaarderskantoren.

De meest veelzeggende voorbeelden hebben betrekking op het invorderingsereloon en de administratieve dossierkosten.

3.1. Het invorderingsereloon

De berekeningsbasis van het invorderingsereloon

Volgens het verslag aan de Koning vergoedt het invorderingsereloon:

> *"[D]e vele verrichtingen en taken die het dagelijks beheer van afbetalingsplannen voor de gerechtsdeurwaarder met zich meebrengen: de boekhoudkundige verwerking van betalingen; de redactie, verzending en opvolging van uitnodigingen tot betalen (brieven, herinneringen, sms'en, e-mails); de telefonische contacten en het persoonlijk contact ter plaatse of op kantoor; het opvolgen van foutieve betalingsberichten."* [18]

Dit ereloon brengt tal van problemen met zich mee. Een van de delicaatste kwesties betreft de berekeningsbasis voor het vaststellen van het bedrag van het degressieve ereloon.

Nochtans lijkt artikel 8 van het koninklijk besluit op het eerste gezicht de voorwaarden hiervoor duidelijk vast te leggen:

> *"§ 2. Het invorderingsereloon wordt berekend op het totaal van alle in te vorderen sommen, ongeacht hun aard.*
>
> *Hieronder wordt begrepen: de hoofdsom, verwijlinteresten, schadebedingen, gerechtskosten, rechtsplegingsvergoeding, verbeurde dwangsommen, administratieve dossierkosten en het veroordelingsrecht.*
>
> *[…]*
>
> *§ 4. Het invorderingsereloon bedraagt minimum 15 EUR.*
>
> *Voor vorderingen, zoals bedoeld in het artikel 6, § 1, vierde lid, bedraagt het invorderingsereloon maximum 100 EUR.*
>
> *§ 5. In geval van afgifte van een goed wordt het invorderingsereloon berekend op de waarde van de zaak, overeenkomstig het degressief ereloon bepaald in paragraaf 3." (onze onderstreping)*

In theorie zou deze berekening eenvoudig moeten zijn. In de praktijk blijkt dat echter allerminst het geval.

[18] Het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76064.

Behalve wanneer het minimumtarief van 15,00 EUR van toepassing is, zijn wij er nooit in geslaagd hetzelfde bedrag te bekomen als de gerechtsdeurwaarders, ondanks werkvergaderingen tussen gespecialiseerde juristen en herhaalde verzoeken om verduidelijking aan de gerechtsdeurwaarders. De berekende bedragen blijken systematisch van elkaar af te wijken.

Deze verschillen zijn onder meer te verklaren doordat gerechtsdeurwaarders niet allemaal dezelfde berekeningsmethode hanteren. Zo nemen sommigen elementen op in de berekeningsgrondslag van het invorderingsereloon waarvan kan worden betwist of ze daarvoor in aanmerking komen, zoals aanmanings- of portokosten.

De opsomming in artikel 8 van het koninklijk besluit is echter limitatief en moet bijgevolg strikt worden geïnterpreteerd.

De berekening wordt nog complexer bij gemengde dossiers, dat wil zeggen dossiers waarin de invordering vòòr de inwerkingtreding van het nieuwe tarief is aangevat en daarna wordt voortgezet.

Noch de wettekst, noch het verslag aan de Koning bevat duidelijke regels voor deze overgangsperiode[19].

De gerechtsdeurwaarders zijn dus vrij om de wijze te bepalen waarop het invorderingsereloon voor deze gemengde dossiers wordt berekend. Deze situatie kan leiden tot een opeenstapeling van de volgende elementen:

- Het afkortingsrecht voor de periode vòòr de inwerkingtreding van het nieuwe tarief;
- Een inningsrecht van minstens 14,88 EUR excl. btw op 30 september 2024;
- Een invorderingsereloon berekend op het totale nog verschuldigde bedrag.

Hoewel er bepaalde regels bestaan die deze overgangsperiode omkaderen, kan de toepassing ervan in de praktijk tot uiteenlopende werkwijzen leiden, zowel wat de aanrekening van het ereloon als de berekeningswijze ervan betreft. Het voorbeeld in de bijlage illustreert deze verschillen.

Bijlage 6 – Voorbeeld van het antwoord van een kantoor met betrekking tot de berekening van het invorderingsereloon

Het ontbreken van duidelijke regels leidt uiteindelijk tot rechtsonzekerheid. Hoewel het invorderingsereloon volgens de wettekst en het verslag aan de Koning ‘voorspelbaar’ zou moeten zijn, blijkt het in de praktijk bijzonder moeilijk om het vooraf te ramen of achteraf te controleren. Schuldenaars worden daardoor geconfronteerd met wisselende bedragen en uiteenlopende praktijken naargelang het gerechtsdeurwaarderskantoor, zonder dat zij over een doeltreffend middel beschikken om de aangerekende bedragen te controleren.

Het 'vaste' karakter van het invorderingsereloon

Het verslag aan de Koning stelt het volgende:

> *"Het invorderingsereloon is voorspelbaar, ligt vast bij aanvang van de invordering en kan niet wijzigen in de loop van de invordering. Bovendien*

[19] Deze opmerking geldt eveneens voor de administratieve dossierkosten die in het volgende punt aan bod komen.

> *wordt het invorderingsereloon dat betrekking heeft op vorderingen waarvoor de vrederechter conform artikel 591, 25° van het Gerechtelijk Wetboek bevoegd is, uitdrukkelijk geplafonneerd."*[20]

Er zou dus kunnen worden verwacht dat gerechtsdeurwaarders het invorderingsereloon eenmalig vaststellen bij het opstarten van het gerechtelijke of buitengerechtelijke invorderingsdossier en dat dit daarna niet meer wordt gewijzigd.

De 'artikelsgewijze commentaar' hanteert dezelfde interpretatie:

> *"Aangezien het invorderingsereloon voorspelbaar is en in beginsel vastligt bij aanvang van de invordering kan het reeds vastgestelde invorderingsereloon nooit wijzigen in de loop van de invordering, zelfs niet ten gevolge van indexatie."*[21]

Wij hebben echter vastgesteld dat sommige kantoren het invorderingsereloon wel indexeren, wat volledig in strijd is met wat de wetgever bedoelt.

Bijlage 7 – Voorbeeld van een dossier waarin een gerechtsdeurwaarder het invorderingsereloon indexeert

Deze situatie toont aan dat sommige gerechtsdeurwaarders, ondanks een nochtans duidelijk regelgevend kader, het ereloon tijdens de invorderingsprocedure blijven aanpassen, terwijl het in principe gedurende de hele procedure ongewijzigd moet blijven, behoudens strikt omschreven uitzonderingen.

3.2. De administratieve dossierkosten

Artikel 8/1 van het koninklijk besluit stelt het volgende:

> *"Voor iedere gerechtelijke invordering of buitengerechtelijke invordering van een geldsom is een forfaitaire administratieve dossierkost van 50 EUR verschuldigd.*
>
> *Dit bedrag wordt eenmaal aangerekend per dossier door de gerechtsdeurwaarder die het dossier opstart en omvat, in afwijking van artikel 1, § 1, vierde lid:*
>
> *1° alle handelingen en kosten met betrekking tot het identificeren van de schuldenaar;*
> *2° alle handelingen en kosten tot het voeren van een solvabiliteitsonderzoek van de schuldenaar;*
> *3° alle mogelijke administratieve handelingen verbonden met de opstart en het beheer van het dossier."*

[20] Het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 18 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76063.
[21] T. SORGELOOS, F. SNOECK, "Commentaar bij artikel 5 KB Tarief – De indexering", in *Comm.Ger.*, Mechelen, Kluwer, 2025, pagina 248.

Deze kosten worden dus geacht eenmalig te worden aangerekend, bij de opstart van de gerechtelijke of buitengerechtelijke invordering, en dekken:

- De controle van de identiteit (raadpleging van het Rijksregister of de KBO);
- Het verplichte solvabiliteitsonderzoek (raadpleging van het CBB, of eventueel vaststellingen ter plaatse);
- De administratieve handelingen voor het openen en opvolgen van het dossier, met inbegrip van de communicatie en informatieverstrekking aan de schuldenaar.

In de praktijk blijkt echter dat sommige gerechtsdeurwaarders deze regel omzeilen door de administratieve dossierkosten op te splitsen in afzonderlijke posten:

Bijlage 8 – Voorbeeld van de opsplitsing van de administratieve dossierkosten

We zien dat de gerechtsdeurwaarder voor de betekening van een dwangbevel de volgende kosten in rekening brengt:

- Kosten voor opzoekingen betreffende een partij, ten bedrage van 18,71 EUR (15,46 EUR excl. btw – bedrag 2025) op grond van artikel 13, 2°, b) van het koninklijk besluit;
- Aanmaningskosten ten bedrage van 31,18 EUR (25,77 EUR excl. btw – bedrag 2025) op grond van artikel 13, 3°, a) van het koninklijk besluit;
- Administratieve dossierkosten van 12,46 EUR incl. btw (10,30 EUR excl. btw), die overeenkomen met het verschil tussen de administratieve dossierkosten van 62,36 EUR incl. btw (51,54 EUR excl. btw – bedrag 2025) en het totaal van de opzoekingskosten en de aanmaningskosten.

Deze berekeningswijze vindt echter geen enkele grondslag in het koninklijk besluit.

We worden dus geconfronteerd met forfaitaire administratieve kosten die geacht worden alle betrokken kosten te dekken, maar die sommige gerechtsdeurwaarders – volledig in strijd met de letter en de geest van de regelgeving – naar eigen inzicht opsplitsen.

Deze praktijk maakt de kosten voor de schuldenaar bijzonder onvoorspelbaar. Terwijl sommige gerechtsdeurwaarders het eenmalige forfaitaire bedrag van 50,00 EUR excl. btw (bedrag 2025: 51,54 EUR excl. btw) aanrekenen, splitsen anderen dit bedrag op in afzonderlijke posten, zoals opzoekingskosten en aanmaningskosten, aangevuld met een resterend bedrag aan administratieve kosten.

Dit gebrek aan uniformiteit leidt tot rechtsonzekerheid en versterkt bij de schuldenaar het gevoel van willekeur, aangezien het voor hem moeilijk te achterhalen is hoe de gevorderde bedragen zijn samengesteld en op welke rechtsgrond ze berusten.

2

Het nieuwe tarief is voor de schuldenaar over het algemeen duurder dan het oude

Het nieuwe tarief werd voorgesteld als zijnde goedkoper voor de schuldenaar. De realiteit is echter heel anders: in veel gevallen[22] brengt het nieuwe tarief hogere kosten met zich mee. De bedragen van talrijke kostenposten zijn dan ook aanzienlijk gestegen, zoals het gegradueerde ereloon of de vergoeding per tijdseenheid.

Tegelijkertijd zijn met het nieuwe tarief verschillende forfaitaire bedragen ingevoerd: de administratieve dossierkosten, het vaste ereloon voor het beheer van het uitvoeringsdossier, het invorderingsereloon, enz.

Hoewel sommige van deze forfaitaire bedragen in theorie relevant lijken, levert de toepassing ervan concrete problemen op die aangekaart moeten worden. De veralgemening van deze forfaitaire bedragen gaat namelijk vaak ten koste van de schuldenaars, die moeten betalen voor handelingen die soms nooit worden uitgevoerd.

In deze analyse nemen we vier specifieke tariefposten onder de loep. Deze selectie betekent echter niet dat de andere posten voordeliger en transparanter zijn in vergelijking met het 'oude' tarief zijn.

1. Het gegradueerde ereloon bepaald in artikel 6 van het koninklijk besluit

Volgens artikel 6, §3 van het koninklijk besluit dient het gegradueerde ereloon als vergoeding voor:

- De tijd die deurwaarders besteden aan de opstelling van officiële documenten (exploten), zoals akten, processen-verbaal en verzoekschriften;
- Alle afschriften die op hetzelfde adres moeten worden betekend (elke betekening op een bijkomend adres wordt aan de helft van het voorziene ereloon aangerekend);
- De neerlegging van het exploot in het Centraal register van gedematerialiseerde authentieke akten van gerechtsdeurwaarders (CREA), met uitsluiting van de kosten verbonden aan deze neerlegging (artikel 32quater/2 van het Gerechtelijk Wetboek);

[22] Het nieuwe tarief zou mogelijk enkel lager uitvallen voor schuldenaars die uitsluitend onder druk betalen en voor zeer geringe bedragen. We herinneren eraan dat voor deze schuldenaars de collectieve schuldenregeling reeds een beschermingsmechanisme biedt.

- De verzending van het origineel of een afschrift van het document aan de schuldenaar of diens raadsman.

Volgens het oude tarief was het gegradueerde ereloon (toen 'gegradueerd recht' genoemd) onderverdeeld in tien klassen. Om het systeem te vereenvoudigen, blijven voortaan nog slechts drie klassen over.

Artikel 6 van het koninklijk besluit stelt namelijk:

> *"§ 1. Tot vaststelling van de gegradueerde erelonen worden alle verrichtingen van de gerechtsdeurwaarders, waaronder akten, processen-verbaal of opstellen van verzoekschriften, ingedeeld in drie klassen van A tot C.*
>
> *De klasse wordt bepaald door het gevorderde bedrag of door het bij de verrichting beoogde doel, geschat overeenkomstig de regelen vastgesteld bij de artikelen 557 tot 562 van het Gerechtelijk Wetboek en, zo er een uitvoerbare titel voorhanden is, volgens de bepalingen van artikel 8, § 2, van dit besluit.*
>
> *Deze klassen zijn: Klasse A, tot 2.000,00 EUR; Klasse B, van 2.000,01 tot 5.000,00 EUR; Klasse C, vanaf 5.000,01 EUR en voor alle zaken met onbepaalde waarde of van gemengde aard.*
>
> *Voor alle akten betreffende vorderingen ten aanzien van natuurlijke personen waarvoor de vrederechter conform artikel 591, 25°, van het Gerechtelijk Wetboek bevoegd is, wordt het ereloon, ongeacht het bedrag, op het tarief gebracht bepaald voor de verrichtingen ingedeeld onder klasse A.*
>
> *Voor alle akten betreffende vorderingen waarvoor de familie- en jeugdrechtbank conform artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek bevoegd is, wordt het ereloon, ongeacht het bedrag, op het tarief gebracht bepaald voor de verrichtingen ingedeeld onder klasse B.*
>
> *§ 2. Voor de verrichtingen onder paragraaf 1 geldt het volgende tarief:*
> *Klassen:*
> *A: 125,00 EUR; B: 175,00 EUR; C: 250,00 EUR.*
> *[…]"*

In het verslag aan de Koning wordt deze wijziging als volgt gemotiveerd:

> *"Het tarief voor akten, processen-verbaal of het opstellen van verzoekschriften wordt herleid van tien naar drie verschillende klassen. Deze klassen werden afgestemd op de aanleggrens die de bevoegdheid van de vredegerechten bepaalt."*[23]

[23] Verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 8 mei 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen, pagina 76062.

Deze vereenvoudiging betekent echter geen besparing: zoals uit de onderstaande vergelijkende tabel blijkt, liggen de nieuwe bedragen aanzienlijk hoger.

<table>
<tr><th>Oud tarief: tot 30/09/2024</th><th>Nieuw tarief: vanaf 01/10/2024</th><th>Evolutie</th></tr>
<tr><td>Klasse A (tot € 124,99): € 27,23</td><td rowspan="6">Klasse A (tot € 2.000): € 125,00</td><td>+ 359%</td></tr>
<tr><td>Klasse B (€ 125,00 tot € 369,99): € 45,24</td><td>+ 176,30%</td></tr>
<tr><td>Klasse C (€ 370,00 tot € 619,99): € 63,33</td><td>+97,37%</td></tr>
<tr><td>Klasse D (€ 620,00 tot € 1.859,99): € 72,40</td><td>+ 72,69%</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Klasse E (€ 1.860,00 tot € 3.719,99): € 90,49</td><td>+ 38,14%</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Klasse B (€ 2.000,01 tot € 5.000): € 175,00</td><td>+ 93,38%</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Klasse F (€ 3.720,00 tot € 12.399,99): € 108,50</td><td>+ 61,24%</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Klasse C (vanaf € 5.000,01): € 250,00</td><td>+ 130,41%</td></tr>
<tr><td>Klasse G (€ 12.400,00 tot € 37.199,99): € 126,65</td><td>+ 97,34%</td></tr>
<tr><td>Klasse H (vanaf € 37.200): € 162,82</td><td>+ 53,52%</td></tr>
<tr><td>Klasse I (onbepaald - vredegerecht): € 54,32</td><td>Klasse A: € 125,00</td><td>+ 130,06%</td></tr>
<tr><td>Klasse J (onbepaald – andere): € 72,40</td><td>Klasse C: € 250,00</td><td>+ 245,20%</td></tr>
</table>

Hieronder volgen enkele voorbeelden om deze tariefverhoging te illustreren:

Schuld van 70,00 EUR (bijvoorbeeld een parkeerboete):

- Oud tarief: 27,23 EUR
- Nieuw tarief 2024: 125,00 EUR **(+ 359%)**

Schuld van 600,00 EUR (bijvoorbeeld een ziekenhuisfactuur, die valt onder de schulden die recht geven op de systematische toepassing van klasse A):

- Oud tarief: 63,33 EUR
- Nieuw tarief 2024: 125,00 EUR **(+ 97,4%)**

Schuld van 3.000,00 EUR (bijvoorbeeld een huurachterstal):

- Oud tarief: 90,49 EUR
- Nieuw tarief 2024: 175,00 EUR **(+93,38%)**

Schuld van 10.000,00 EUR (bijvoorbeeld een energierekening voor verbruik buiten contract, die niet valt onder de energieschulden die recht geven op de systematische toepassing van klasse A):

- Oud tarief: 108,50 EUR
- Nieuw tarief 2024: 250,00 EUR **(+130,41%)**

Schuld van 10.000,00 EUR (bijvoorbeeld een algemene energierekening, die valt onder de schulden die recht geven op de systematische toepassing van klasse A):

- Oud tarief: 108,50 EUR
- Nieuw tarief 2024: 125,00 EUR **(+15,21%)**

Schuld van 40.000,00 EUR (bijvoorbeeld een autolening):

- Oud tarief: 162,82 EUR
- Nieuw tarief 2024: 250,00 EUR **(+53,52%)**

Er moet ook op worden gewezen dat dit ereloon slechts één onderdeel vormt van de totale kostprijs van een akte, een proces-verbaal of een verzoekschrift. Daarbovenop komen nog andere kostenposten, zoals de vergoeding per tijdseenheid of de onkosten, waardoor de totale kost nog verder oploopt.

Uiteindelijk blijkt het gegradueerde ereloon systematisch hoger te liggen dan voorheen. Onder het mom van vereenvoudiging heeft de overgang van tien naar drie tariefklassen vooral geleid tot een sterke verhoging van de maximumbedragen.

2. Het invorderingsereloon bepaald in artikel 8 van het koninklijk besluit

We behandelden de kwestie van het invorderingsereloon reeds in het deel over het gebrek aan voorspelbaarheid van het koninklijk besluit[24], dat in dit opzicht afbreuk doet aan het rechtszekerheidsbeginsel. Het ging daar echter vooral om de berekeningsbasis van dat ereloon. In dit hoofdstuk buigen we ons over het bedrag ervan.

In theorie moest het invorderingsereloon lager uitvallen dan de vroegere afkorting- en inningsrechten. De realiteit blijkt echter genuanceerder.

De wettelijke grondslag voor dit ereloon is te vinden in artikel 8 van het koninklijk besluit, dat een degressief tarief vaststelt met de volgende schijven en percentages:

- 8% op de eerste 2.500,00 EUR;
- 5% op het gedeelte van 2.500,01 EUR tot 5.000,00 EUR;
- 2% op het gedeelte van 5.000,01 EUR tot 10.000,00 EUR;

[24] Pagina 15 tot 17 van dit document.

- 1% op het gedeelte van 10.000,01 EUR tot 25.000,00 EUR;
- 0,5% op het gedeelte van 25.000,01 EUR tot 50.000,00 EUR;
- 0,25% op het gedeelte van 50.000,01 EUR tot 100.000,00 EUR;
- 0,10% op het resterende gedeelte.

Het ereloon mag niet minder dan 15,00 EUR bedragen (art. 8, §4, lid 1) en is, voor schulden met betrekking tot basisbehoeften, geplafonneerd op 100,00 EUR (art. 8, §4, lid 2).

Ter herinnering: het invorderingsereloon moet in principe worden berekend op basis van de volgende bedragen:

> *"[D]e hoofdsom, verwijlinteresten, schadebedingen, gerechtskosten, rechtsplegingsvergoeding, verbeurde dwangsommen, administratieve dossierkosten en het veroordelingsrecht." (artikel 8, §2, lid 2).*

2.1. Het ereloon is verschuldigd, zelfs indien de schuldenaar aan de schuldeiser betaalt

Dit ereloon is verschuldigd zodra de schuldenaar, na tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder, zijn schuld geheel of gedeeltelijk vereffent in het kader van een gerechtelijke of buitengerechtelijke invordering. Daarbij maakt het niet uit of de betaling aan de gerechtsdeurwaarder zelf dan wel rechtstreeks aan de schuldeiser wordt verricht.

Deze bepaling heeft dus tot gevolg dat de gerechtsdeurwaarder zelfs een ereloon kan innen wanneer de schuldenaar, na diens tussenkomst, rechtstreeks aan de schuldeiser betaalt. Voorheen kon door een dergelijke rechtstreekse betaling de aanrekening van innings- en kwijtingsrechten vermeden worden.

De rechtvaardiging voor dit ereloon is niet duidelijk, des te meer wanneer de schuldeiser zelf de betalingen opvolgt en het afbetalingsplan zonder problemen wordt nageleefd.

2.2. De berekeningswijze is minder gunstig voor de schuldenaar

Dit blijkt uit verschillende elementen:

- **De berekeningsgrondslag is verruimd**: deze is niet langer beperkt tot de hoofdsom en de verwijlinteresten, maar omvat voortaan ook alle bijkomende bestanddelen van de schuld, zoals schadebedingen, gerechtskosten, de rechtsplegingsvergoeding, dwangsommen, administratieve dossierkosten en het veroordelingsrecht.
- **De tarieven zijn verhoogd**: het tarief van 8% op de eerste 2.500,00 EUR ligt aanzienlijk hoger dan het tarief van 1% dat onder het vroegere stelsel van toepassing was.
- **De regeling voorziet niet langer in een algemeen plafond**: met uitzondering van bepaalde specifiek vermelde vorderingen, waarvoor een maximumbedrag van 100,00 EUR geldt, kent de nieuwe regeling geen algemene bovengrens die vergelijkbaar is met het vroegere maximumbedrag van 147,61 EUR voor het inningsrecht.

Een duidelijke verbetering is daarentegen de afschaffing van het kwijtingsrecht op elke gedeeltelijke betaling. Daarmee verdwijnt een terugkerende kost die vooral zwaar kon doorwegen voor schuldenaars met een betalingsplan dat over meerdere jaren liep.

2.3. Conclusie

De balans is dan ook gemengd: hoewel het nieuwe systeem op bepaalde punten een verbetering inhoudt, valt het financieel gezien voor de schuldenaar vaak nog steeds nadelig uit.

Gevallen waarin het nieuwe ereloon gunstiger kan uitvallen:

- Betalingsplan gespreid over een zeer lange periode: wanneer een schuldenaar gedurende een lange periode veel kleine betalingen verricht, kan het totaal van de vroegere kwijtingsrechten hoger oplopen dan het invorderingsereloon volgens het nieuwe tarief.

Gevallen waarin het nieuwe ereloon doorgaans duurder is:

- Eenmalige betaling: voor de meeste bedragen was het vroegere inningsrecht aanzienlijk voordeliger.
- Beperkt aantal betalingstermijnen: wanneer de schuld in een beperkt aantal termijnen wordt afgelost, blijft het totaal van de vroegere afkortingsrechten vaak lager dan het nieuwe invorderingsereloon.

3. De administratieve dossierkosten en het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier zoals vastgesteld in de artikelen 8/1 en 13, 3°, b) van het koninklijk besluit

Met het nieuwe tarief werden onder meer twee nieuwe posten ingevoerd: de administratieve dossierkosten en het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier. Naast de specifieke knelpunten die elk van deze posten met zich meebrengt, rijst nog een ander probleem: beide tariefposten vergoeden, althans gedeeltelijk, dezelfde prestaties.

Hierna bespreken we eerst kort beide posten afzonderlijk en gaan we vervolgens na in hoeverre de prestaties die ze vergoeden, elkaar overlappen.

3.1. De administratieve dossierkosten

Zoals hierboven vermeld, bepaalt artikel 8/1 van het koninklijk besluit het volgende:

> *"Voor iedere gerechtelijke invordering of buitengerechtelijke invordering van een geldsom is een forfaitaire administratieve dossierkost van 50 EUR verschuldigd.*
>
> *Dit bedrag wordt eenmaal aangerekend per dossier door de gerechtsdeurwaarder die het dossier opstart en omvat, in afwijking van artikel 1, § 1, vierde lid:*
>
> *1° alle handelingen en kosten met betrekking tot het identificeren van de schuldenaar;*
>
> *2° alle handelingen en kosten tot het voeren van een solvabiliteitsonderzoek van de schuldenaar;*

> *3° alle mogelijke administratieve handelingen verbonden met de opstart en het beheer van het dossier."*

Het gaat om een eenmalig forfaitair bedrag van 50,00 EUR (bedrag in 2025: 51,54 EUR) dat aan de schuldenaar wordt aangerekend bij de opstart van het gerechtelijk of buitengerechtelijk invorderingsdossier en dat, volgens het verslag aan de Koning, zou zijn ingevoerd om herhaalde kosten in verband met de raadpleging van de verschillende databanken te vermijden.

Concreet dekt dit forfaitaire bedrag dus:

- Het openen van het dossier;
- De raadpleging van verschillende databanken (nationaal register, centraal bestand van berichten van beslag, kruispuntbank van ondernemingen), de kosten van de raadpleging zelf (0,16 EUR voor het nationaal register en 0,62 EUR voor het CBB), de analyse van de resultaten en hun opname in het dossier;
- Een eventuele solvabiliteitscontrole bij de schuldenaar thuis;
- De communicatie met de schuldenaar gedurende de hele invorderingsprocedure tot aan de afsluiting ervan.

3.2. Het vaste ereloon voor het beheer van het uitvoeringsdossier

Volgens artikel 13, 3°, b van het koninklijk besluit wordt aan de gerechtsdeurwaarder een jaarlijks ereloon van 25,00 EUR toegekend:

> *"voor alle bijkomende handelingen strekkende tot opzoekingen en inlichtingen betreffende de schuldenaar en alle communicatie met de schuldenaar in de fase van de effectieve tenuitvoerlegging".*

Het gaat om een eenmalig forfaitair bedrag van 25,00 EUR (bedrag in 2025: 25,77 EUR) dat jaarlijks aan de schuldenaar wordt gefactureerd vanaf het ogenblik waarop het dossier in de fase van effectieve tenuitvoerlegging komt, d.w.z. vanaf het eerste beslag of de eerste maatregel van gedwongen tenuitvoerlegging[25].

Concreet dekt dit forfaitaire bedrag dus:

- De raadpleging van verschillende bijkomende databanken (DIV, pandregister, Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, huwelijksregisters, enz.[26]), de analyse van de resultaten en het invoeren van deze gegevens in het dossier;
- De communicatie met de schuldenaar.

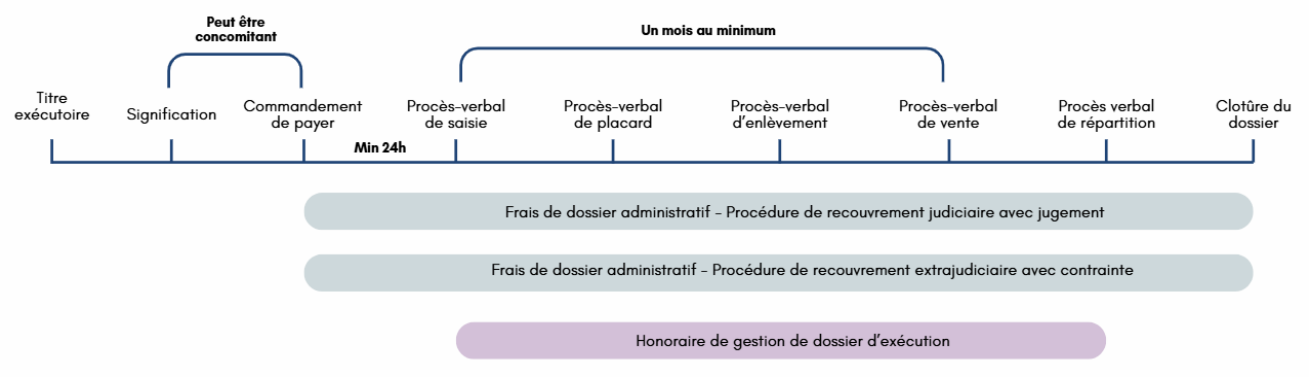
3.3. Vergelijking en kritische *analyse*

Het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier is bedoeld om de communicatie met de schuldenaar gedurende de volledige fase van de effectieve tenuitvoerlegging te vergoeden. De administratieve dossierkosten omvatten echter eveneens de communicatie met

[25] En dit tot aan de opheffing van het beslag.
[26] In tegenstelling tot de administratieve dossierkosten omvat het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier echter niet de werkelijke kosten verbonden aan de raadpleging van aanvullende databanken.

de schuldenaar, en dit vanaf de opening van het gerechtelijke of buitengerechtelijke invorderingsdossier tot de afsluiting ervan.

Schematisch kan dit als volgt worden weergegeven:

Vereenvoudigd schema ter illustratie van het verloop van een uitvoerend beslag op roerend goed.

Voor het beheer van het uitvoeringsdossier kan de gerechtsdeurwaarder jaarlijks een vast ereloon van 25,00 EUR (bedrag 2024) aanrekenen. In de praktijk vergoedt dit ereloon enkel de bijkomende opzoekingen in andere databanken dan die welke reeds onder de administratieve dossierkosten vallen, met uitsluiting van andere prestaties.

Aangezien uitvoeringsdossiers bovendien vaak meerdere jaren lopen, lijkt een jaarlijks ereloon moeilijk te verantwoorden wanneer daar slechts enkele snelle en gerichte opzoekingen tegenover staan.

In hun 'artikelsgewijze commentaar' verantwoorden de gerechtsdeurwaarders deze regeling als volgt:

> *"Met betrekking tot de administratieve handelingen conform art. 8/1, tweede lid, 3° KB Tarief, is het belangrijk om het tijdsverloop van een invorderingsdossier goed voor ogen te houden. Deze handelingen worden gesteld vanaf de opstart van het invorderingsdossier tot de fase voor de effectieve tenuitvoerlegging (i.e. de opstelling van een beslagexploot). Vanaf de effectieve tenuitvoerlegging vallen deze handelingen onder het jaarlijkse vaste ereloon van art. 13, 3°, b) KB Tarief. We onderscheiden zodus een voorafgaande fase overeenkomstig art. 8/1, tweede lid, 3° KB Tarief, en een effectieve tenuitvoerleggingsfase overeenkomstig art. 13, 3°, b) KB Tarief"* [27].

Noch uit het koninklijk besluit, noch uit het verslag aan de Koning blijkt echter dat de communicatie met de schuldenaar die door de administratieve dossierkosten wordt gedekt, beperkt zou zijn in de tijd.

[27] T. SORGELOOS, F. SNOECK, „Commentaar bij artikel 13 KB Tarief – De administratieve dossierkosten", in *Comm.Ger.*, Mechelen, Kluwer, 2025, pagina 274.

En dan hebben we het nog niet over de vele dossiers waarin na het eerste beslag geen enkele bijkomende opzoeking meer wordt verricht, bijvoorbeeld omdat de schuldenaar het afbetalingsplan stipt naleeft.

4. Het gemeengemaakt beslag, zoals bedoeld in artikel 13, 4° van het koninklijk besluit

Het gemeengemaakt beslag wordt toegepast indien ten aanzien van de schuldenaar reeds een uitvoerend roerend beslag is gelegd (door dezelfde gerechtsdeurwaarder, in het kader van een ander dossier of door een andere gerechtsdeurwaarder) en er dus reeds een proces-verbaal van beslag is opgesteld, waarin de beslagbare goederen die aanwezig zijn in de woning van de schuldenaar zijn opgesomd.

Volgens artikel 1524 van het Gerechtelijk Wetboek moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

- Ten aanzien van de schuldenaar werd reeds uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd en er bestaat dus al een proces-verbaal van beslag waarin de beslagbare goederen in zijn woning zijn opgenomen;
- De schuldeiser beschikt over een uitvoerbare titel, hetzij een gerechtelijke titel, zoals een vonnis, hetzij een buitengerechtelijke titel, zoals een dwangbevel;
- De gerechtsdeurwaarder heeft aan de schuldenaar een bevel tot betalen betekend.

In de praktijk verloopt de procedure als volgt:

- De gerechtsdeurwaarder die opdracht heeft gekregen om uitvoerend beslag op roerende goederen te leggen, neemt contact op met de gerechtsdeurwaarder die reeds een proces-verbaal van beslag heeft opgesteld en verzoekt hem om het overeenkomstige uittreksel.
- De oorspronkelijke gerechtsdeurwaarder moet dit uittreksel binnen vijf werkdagen bezorgen aan de gerechtsdeurwaarder die erom heeft verzocht.
- Zodra deze laatste het uittreksel heeft ontvangen, betekent hij aan de schuldenaar een nieuwe verkoopdag door middel van een exploot van gemeengemaakt beslag. Daarbij worden de datum en het tijdstip voor de verkoop van de roerende goederen vastgesteld.

Het gemeengemaakt beslag levert in beginsel zowel tijdwinst voor de gerechtsdeurwaarder als een kostenbesparing voor de schuldenaar op. De gerechtsdeurwaarder hoeft zich immers niet opnieuw naar de woonplaats van de schuldenaar te begeven om de aanwezige goederen te inventariseren, terwijl de schuldenaar niet de kosten van meerdere processen-verbaal van beslag hoeft te dragen.

Artikel 13, 4°, van het koninklijk besluit kent de gerechtsdeurwaarder hiervoor het volgende ereloon toe:

> *"een forfaitair ereloon van 200 EUR voor een gemeengemaakt beslag, onverminderd de toepassing van artikel 6, § 2, derde lid." (onze onderstreping).*

Het verslag aan de Koning bevat hierover geen verdere toelichting. Artikel 6, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit heeft bovendien uitsluitend betrekking op het Solidariteitsfonds van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

Gelet op het 'forfaitaire' karakter van dit ereloon kon dan ook redelijkerwijs worden aangenomen dat voor een gemeengemaakt beslag geen bijkomende kosten of erelonen mochten worden aangerekend.

Naast het basisforfait van 200,00 EUR excl. btw (bedrag 2024) kan de gerechtsdeurwaarder echter ook minimaal het volgende in rekening brengen:

- Een ereloon van 15,00 EUR excl. btw (bedrag 2024) voor de aflevering aan een andere gerechtsdeurwaarder van een gewaarmerkt afschrift of een uittreksel van een eerder opgesteld proces-verbaal van beslag, in toepassing van artikel 13, 2°, g) van het koninklijk besluit;
- Een vaste vergoeding voor verplaatsingskosten van 18,00 EUR excl. btw (bedrag 2024), in toepassing van artikel 15, 2° van het koninklijk besluit.

De kostenbesparing blijkt dus relatief beperkt. De schuldenaar moet immers nog steeds 281,93 EUR incl. btw (bedrag 2024) betalen voor een procedure waarbij de gerechtsdeurwaarder in wezen een uittreksel opvraagt bij een confrater, dit ontvangt en vervolgens aan de schuldenaar betekent.

Ter vergelijking: voor een klassiek uitvoerend beslag op roerende goederen wordt doorgaans een bedrag van 302,50 EUR tot 423,50 EUR incl. btw (bedragen 2024) aangerekend.

Dit ereloon lijkt dan ook niet evenredig in verhouding tot het werk dat de gerechtsdeurwaarder daadwerkelijk verricht.

3

Het Solidariteitsfonds van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders (SOFO)

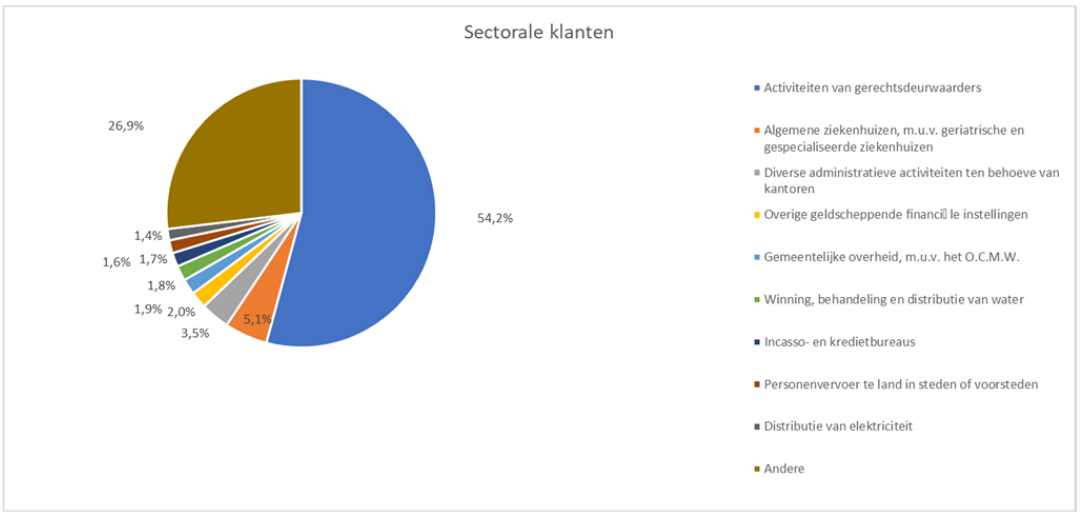
Een van de nieuwigheden in dit tarief is de invoering van een specifieke regeling voor schulden ontstaan door uitgaven voor 'basisbehoeften'. Deze schulden worden opgesomd in artikel 591, 25° van het Gerechtelijk Wetboek:

> *"van alle vorderingen tegen een natuurlijke persoon die geen onderneming is als bedoeld in artikel 573, eerste lid, 1°, tot betaling van de levering van een nutsvoorziening verleend door een leverancier van elektriciteit, gas, warmte of water of door een persoon die een openbaar elektronisch communicatienetwerk, een omroeptransmissie- of omroepdienst aanbiedt en tot betaling voor diensten of leveringen van geneeskundige of parageneeskundige zorgverstrekkers en onderwijsinstellingen"*

In de praktijk dekt deze regeling dus schulden voor energie, water, telecommunicatie, medische en paramedische kosten, evenals schulden aan onderwijsinstellingen. Het is echter verrassend dat andere essentiële schulden, zoals huur, hier niet in zijn opgenomen, terwijl het prioritaire karakter van dergelijke kosten onbetwistbaar is.

Grafiek die de verdeling van de klanten in de sector van de gerechtsdeurwaarders weergeeft, ingedeeld volgens hun economische activiteit.

(In %)

Bron: Statbel (FOD Economie).

Bovendien moet de werkelijke impact van deze regeling worden genuanceerd: volgens het Prijzenobservatorium komt het SOFO in werkelijkheid tussen in minder dan 9% van de dossiers[28] die door gerechtsdeurwaarders worden behandeld[29].

Voor deze schulden zijn verschillende maatregelen voorzien:

- **Een plafond van 100,00 EUR voor het invorderingsereloon**: deze maatregel lijkt op het eerste gezicht positief, maar de werkelijke impact ervan blijft beperkt, aangezien het totale invorderingsereloon vaak hoger ligt dan de vroegere kwijtings- en inningsrechten.
- **Systematische toepassing van Klasse A van het gegradueerde ereloon**: deze bepaling had in het voordeel van de schuldenaars moeten spelen, maar heeft in de praktijk slechts een beperkte impact., aangezien het bedrag van het gegradueerde ereloon in werkelijkheid sterk is gestegen.
- **Tussenkomst van het Solidariteitsfonds van de NKGB (SOFO)**, waarvan de werking een meer gedetailleerde analyse verdient:

Artikel 6, §2, lid 4 van het koninklijk besluit stelt:

> *"Een solidariteitsfonds dat bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt opgericht komt tussen in de betaling van het gegradueerd ereloon voor inleidende akten bedoeld in paragraaf 1, vierde lid, en gemeengemaakte beslagen daaruit voortvloeiend, de daaropvolgende aanslag van een aanplakbiljet en eventuele nieuwe verkoopdag, alsook de neerlegging van een bericht van minnelijke schuldbemiddeling door een gerechtsdeurwaarder op vraag van een schuldbemiddelaar als bedoeld in artikel VII.115 van het Wetboek economisch recht."*

[28] Dit percentage heeft betrekking op de schulden voor water, elektriciteit en paramedische kosten. Dit schema geeft geen exacte bedragen voor de schulden voor telecommunicatie en de schulden aan onderwijsinstellingen.
[29] Prijzenobservatorium, *De marktwerking van de sector van de gerechtsdeurwaarders*, 2022, p. 37, beschikbaar op: https://economie.fgov.be/nl/publicaties/de-marktwerking-van-de-sector

Het verslag aan de Koning verduidelijkt:

> *"Verder wordt uitdrukkelijk verwezen naar het (nieuw opgerichte) solidariteitsfonds van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, dat tussenkomt in de uitdrukkelijk gedefinieerde gevallen. Het betreft allereerst een tussenkomst in de vergoeding voor de inleidende akten ten aanzien van de hogervermelde vorderingen waarvoor de vrederechter conform artikel 591, 25° Gerechtelijk Wetboek bevoegd is en de gemeengemaakte beslagen die daaruit voortvloeien, alsook de daaropvolgende aanslag van het aanplakbiljet (als laatste stap voor een eventuele openbare verkoop) of de betekening van een nieuwe verkoopdag. Ten aanzien van deze doelgroep zal het ereloon voor een dagvaarding dus steeds minder dan 125,00 EUR bedragen."*

Zoals hierboven vermeld, komt het Fonds echter alleen tussen voor bepaalde schulden.

Bovendien is het aantal gedekte handelingen beperkt: het Fonds komt alleen tussen voor de dagvaarding, het gemeengemaakt beslag, de aanslag van het aanplakbiljet en van de nieuwe verkoopdag.

De bedragen van de verschillende tussenkomsten zijn als volgt:

> *"1° voor inleidende akten: 100,00 EUR;*
> *2° voor gemeengemaakte beslagen: 50,00 EUR;*
> *3° voor de eerste aanslag van het aanplakbiljet: 75,00 EUR en vanaf de tweede aanplakking: 25,00 EUR;*
> *4 ° voor de betekening van een nieuwe verkoopdag: 25,00."*[30]

Het Fonds komt dus niet tussen in de kosten voor de betekening van de uitvoerbare titel, het bevel tot betalen, de procedure van beslag op onroerend goed of op loon, het proces-verbaal van beslag op roerende goederen, het proces-verbaal van ophaling, het proces-verbaal van verkoop of het proces-verbaal van verdeling.

Opvallend is vooral dat het proces-verbaal van beslag op roerende goederen buiten de regeling valt. Op het Fonds kan enkel een beroep worden gedaan bij een gemeengemaakt beslag, met andere woorden wanneer ten aanzien van de schuldenaar reeds beslag op roerende goederen is gelegd en daarvan een proces-verbaal werd opgesteld. Bij een eerste beslag op roerende goederen, of wanneer de gerechtsdeurwaarder de wettelijk voorgeschreven procedure niet volgt, kan hij het volledige ereloon aan de schuldenaar aanrekenen. Het valt moeilijk te begrijpen waarom deze situatie van de regeling is uitgesloten, terwijl het logische en coherent zou zijn geweest om beide gevallen op dezelfde manier te behandelen.

Wat de aanplakking van een nieuwe verkoopdag betreft, verduidelijkt de tekst evenmin of het Fonds ook tussenkomt wanneer meerdere nieuwe verkoopdagen worden vastgesteld, hoewel dit, zoals hierboven reeds werd toegelicht, in de praktijk regelmatig voorkomt.

[30]Artikel 1, lid 2 van het ministerieel besluit van 30 september 2024 houdende de vaststelling van de financiële tussenkomst van het Solidariteitsfonds van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

Het Fonds blijkt dan ook minder voordelig dan aanvankelijk werd voorgesteld. De verschillende beperkingen ervan zorgen er immers voor dat de daadwerkelijke meerwaarde in de praktijk beperkt blijft.

Conclusie en aanbevelingen

Het oude tarief vertoonde heel wat tekortkomingen. Een hervorming was dan ook noodzakelijk om het tarief toegankelijker, transparanter en voorspelbaarder te maken en de kosten voor de schuldenaar te verlagen. Het nieuwe tarief voor gerechtsdeurwaarders werd voorgesteld als een antwoord op die doelstellingen.

Meer dan een jaar na de inwerkingtreding ervan blijkt echter dat deze verwachten niet worden ingelost. Het nieuwe tarief biedt onvoldoende rechtszekerheid en blijft onvoldoende toegankelijk, begrijpelijk en voorspelbaar.

Ook wat de kosten van de gerechtsdeurwaardersakten betreft, is de vaststelling gelijkaardig. Hoewel werd aangekondigd dat het nieuwe tarief voor de schuldenaar voordeliger zou uitvallen, blijkt uit de praktijk dat de totale kosten aanzienlijk hoger liggen. Bepaalde verbeteringen zijn weliswaar positief, maar wegen onvoldoende op tegen die algemene kostenstijging.

Een **grondige herziening** van het nieuwe gerechtsdeurwaarderstarief dringt zich dan ook op zodat de vooropgestelde doelstellingen van transparantie, toegankelijkheid en voorspelbaarheid daadwerkelijk kunnen worden gerealiseerd.

De volgende wijzigingen lijken ons daarbij onontbeerlijk:

1. **Duidelijk bepalen wanneer de invordering aanvangt:** er moet duidelijk en ondubbelzinnig worden vastgelegd op welk moment de gerechtelijke of buitengerechtelijke invordering van een geldsom aanvangt. Daarbij moet rekening worden gehouden met het arrest van het Hof van Beroep te Bergen van 5 mei 2022.

2. **Het vaste ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier afschaffen**: dit ereloon vergoedt in werkelijkheid slechts een beperkt aantal afgebakende opzoekingen door de gerechtsdeurwaarder. De opvolging en het algemene beheer van het dossier, evenals de communicatie met de schuldenaar, worden reeds gedekt door de administratieve dossierkosten. De beperkte bijkomende opzoekingen zouden dan ook in deze bestaande forfaitaire kosten kunnen worden opgenomen.

3. **De bestaande forfaitaire bedragen omzetten in alomvattende forfaitaire bedragen**: de huidige forfaitaire tariefposten, zoals de administratieve dossierkosten, het gemeengemaakt beslag en de evenredige verdeling, zouden alomvattende forfaits moeten worden die daadwerkelijk alle verrichtingen en kosten dekken die ermee verband houden, zodat hiervoor geen bijkomende bedragen kunnen worden aangerekend.

4. **De tussenkomst van het SOFO uitbreiden**: SOFO zou voor een ruimer aantal akten moeten tussenkomen. Bovendien zou de tussenkomst van het Fonds reeds bij de opstart van het dossier moeten worden verrekend. Concreet zou de schuldenaar op de akten en afrekeningen dan enkel het uiteindelijk door hem verschuldigde bedrag moeten zien, nadat het aandeel van het Fonds in mindering is gebracht.

5. **Een verplichting opleggen om de aangerekende kosten te verantwoorden:** gerechtsdeurwaarders moeten verplicht worden om de aangerekende kosten en

erelonen op eerste verzoek van de schuldenaar toe te lichten en gedetailleerd te verantwoorden. Het kan niet de bedoeling zijn dat vragen hierover systematisch worden afgewimpeld door de schuldenaar naar de beslagrechter te verwijzen of te stellen dat de gerechtsdeurwaarder geen verantwoording hoeft af te leggen.

6. **De tarieven herzien zodat ze daadwerkelijk gunstiger uitvallen voor de schuldenaar**: de tarieven zouden opnieuw moeten worden vastgesteld zodat de vooropgestelde doelstelling om de kosten voor de schuldenaar te verlagen ook daadwerkelijk wordt gerealiseerd.

7. **Een doeltreffende tool voor tariefcontrole invoeren**: schuldenaars moeten op een eenvoudige en betrouwbare manier kunnen nagaan of de tariefposten op hun afrekeningen en in de akten die zij ontvangen, in overeenstemming zijn met het wettelijke tarief. Een praktisch, gebruiksvriendelijk en toegankelijk controle-instrument is dan ook onontbeerlijk om de nodige transparantie te waarborgen. De huidige tariefchecker beantwoordt volgens ons niet aan deze doelstellingen.

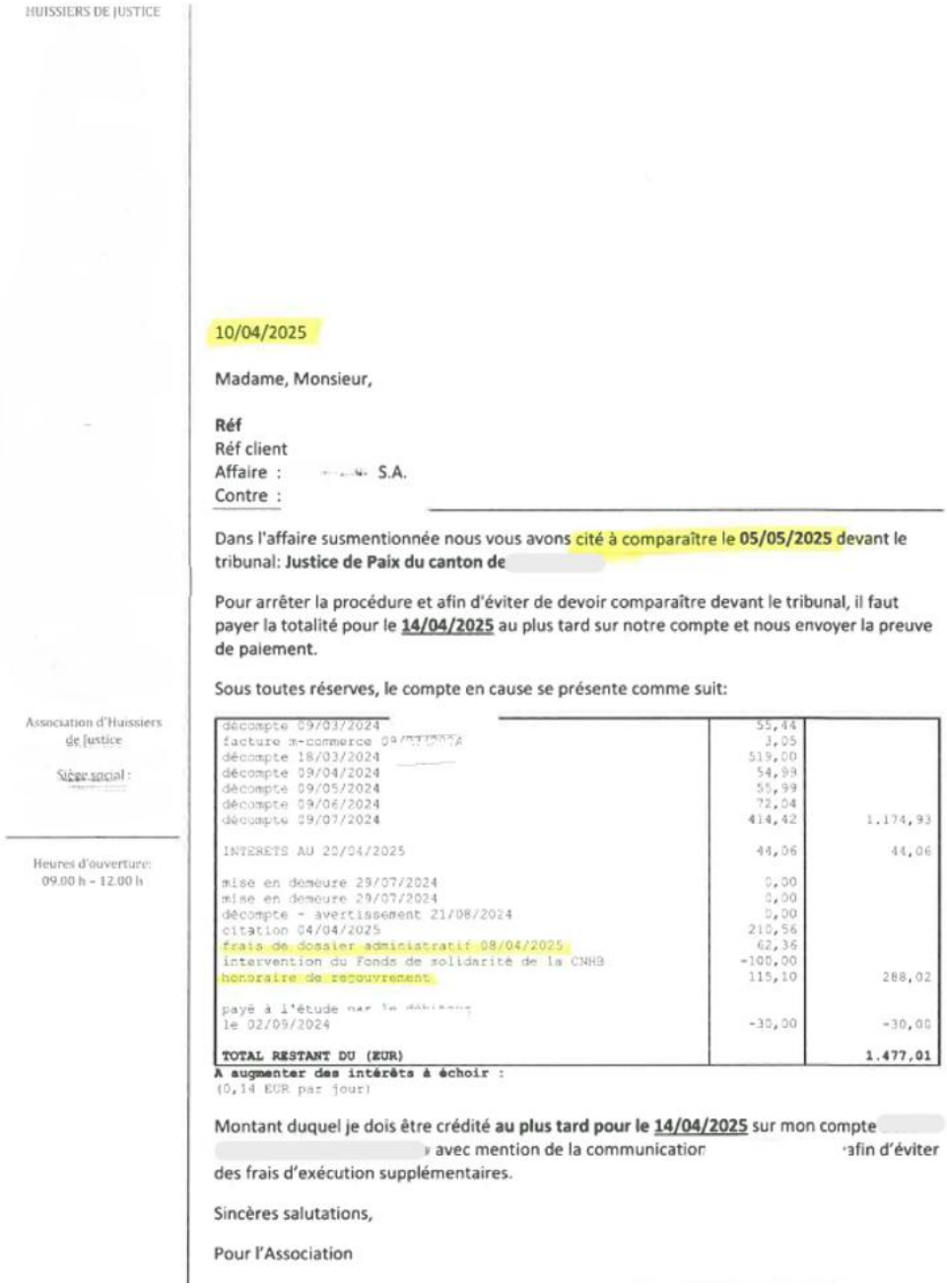
8. **Een informatie- en aanspreekpunt voor consumenten oprichten:** de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders zou een toegankelijk aanspreekpunt moeten oprichten waar consumenten terechtkunnen met algemene vragen over de toepassing van het tarief.

9. **Het regelgevend kader verduidelijken en versterken**: de wettekst moet worden verduidelijkt en aangevuld zodat het rechtszekerheidsbeginsel ten volle wordt gewaarborgd en de bedoeling van de regelgever daadwerkelijk tot uiting komt in de toepassing ervan. Dit vereist onder meer duidelijkere definities, zo weinig mogelijk ruimte voor uiteenlopende interpretaties en eenduidige regels voor de toepassing en berekening van de verschillende erelonen en kosten.

10. **De tariefbevoegdheid van de Kamer beperken en de transparantie vergroten**: de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders zou niet langer de bevoegdheid mogen hebben om zelfstandig nieuwe tarieven vast te stellen. Bovendien zouden alle interpretatieve omzendbrieven en richtlijnen eenvoudig en kosteloos toegankelijk moeten zijn via haar website.

Bijlagen

1. Voorbeeld van de toepassing van het wettelijke tarief vóór de betekening van de uitvoerbare titel

HUISSIERS DE JUSTICE

Association d'Huissiers de Justice

Siège social :

Heures d'ouverture:
09.00 h - 12.00 h

10/04/2025

Madame, Monsieur,

Réf
Réf client
Affaire : S.A.
Contre :

Dans l'affaire susmentionnée nous vous avons cité à comparaître le **05/05/2025** devant le tribunal: **Justice de Paix du canton de**

Pour arrêter la procédure et afin d'éviter de devoir comparaître devant le tribunal, il faut payer la totalité pour le **14/04/2025** au plus tard sur notre compte et nous envoyer la preuve de paiement.

Sous toutes réserves, le compte en cause se présente comme suit:

décompte 09/03/2024	55,44	
facture e-commerce	3,05	
décompte 18/03/2024	519,00	
décompte 09/04/2024	54,99	
décompte 09/05/2024	55,99	
décompte 09/06/2024	72,04	
décompte 09/07/2024	414,42	1.174,93
INTERETS AU 20/04/2025	44,06	44,06
mise en demeure 29/07/2024	0,00	
mise en demeure 29/07/2024	0,00	
décompte - avertissement 21/08/2024	0,00	
citation 04/04/2025	210,56	
frais de dossier administratif 08/04/2025	62,36	
intervention du fonds de solidarité de la CNHB	-100,00	
honoraire de recouvrement	115,10	288,02
payé à l'étude par le débiteur le 02/09/2024	-30,00	-30,00
TOTAL RESTANT DU (EUR)		**1.477,01**

A augmenter des intérêts à échoir :
(0,14 EUR par jour)

Montant duquel je dois être crédité **au plus tard pour le 14/04/2025** sur mon compte » avec mention de la communication afin d'éviter des frais d'exécution supplémentaires.

Sincères salutations,

Pour l'Association

Voorbeeld 1

HUISSIERS DE JUSTICE – GERECHTSDEURWAARDERS

Dossier :

Bruxelles, le 16/07/2025

En cause de :

N/réf. :
Références client
Référence à rappeler lors de toutes correspondances

Madame,

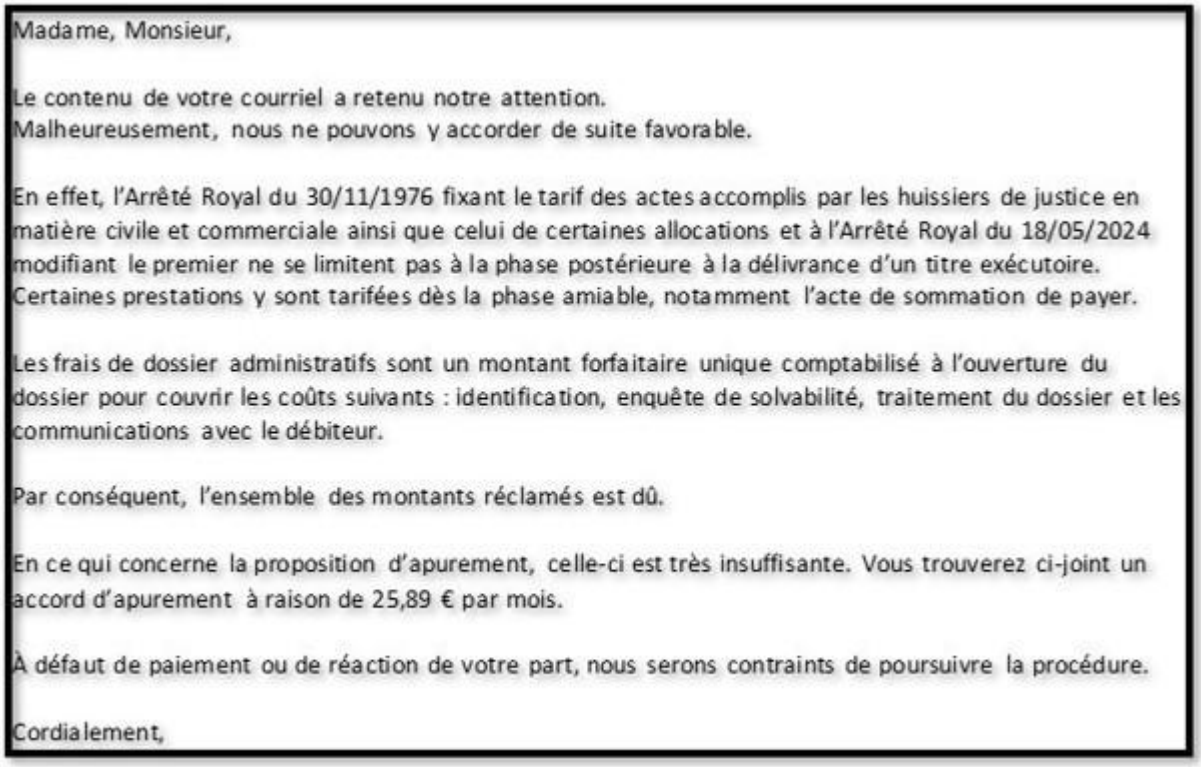
Le décompte s'établit comme suit :

Redevances de Stationnement - 12/09/2024 19:07	79.43
Dû en principal	79.43
frais de recommandé 27/11/2024	8.89
Frais de dossier administratifs 05/03/2025	62.36
Honoraire de recouvrement 05/06/2025	1.83
Paiement 05/06/2025	-25.00
Sous-total	127.51
Honoraire de recouvrement 07/07/2025	3.11
Paiement 07/07/2025	-25.00
Sous-total	105.62
Honoraire de recouvrement	13.21
Reste dû en Euro	118.83

Veuillez agréer, **Madame,** l'expression de mes salutations distinguées.

Voorbeeld 2

2. Voorbeeld van een dossier waarin de deurwaarder rechtvaardigt dat een aanmaning in de minnelijke fase in rekening wordt gebracht

Madame, Monsieur,

Le contenu de votre courriel a retenu notre attention.
Malheureusement, nous ne pouvons y accorder de suite favorable.

En effet, l'Arrêté Royal du 30/11/1976 fixant le tarif des actes accomplis par les huissiers de justice en matière civile et commerciale ainsi que celui de certaines allocations et à l'Arrêté Royal du 18/05/2024 modifiant le premier ne se limitent pas à la phase postérieure à la délivrance d'un titre exécutoire. Certaines prestations y sont tarifées dès la phase amiable, notamment l'acte de sommation de payer.

Les frais de dossier administratifs sont un montant forfaitaire unique comptabilisé à l'ouverture du dossier pour couvrir les coûts suivants : identification, enquête de solvabilité, traitement du dossier et les communications avec le débiteur.

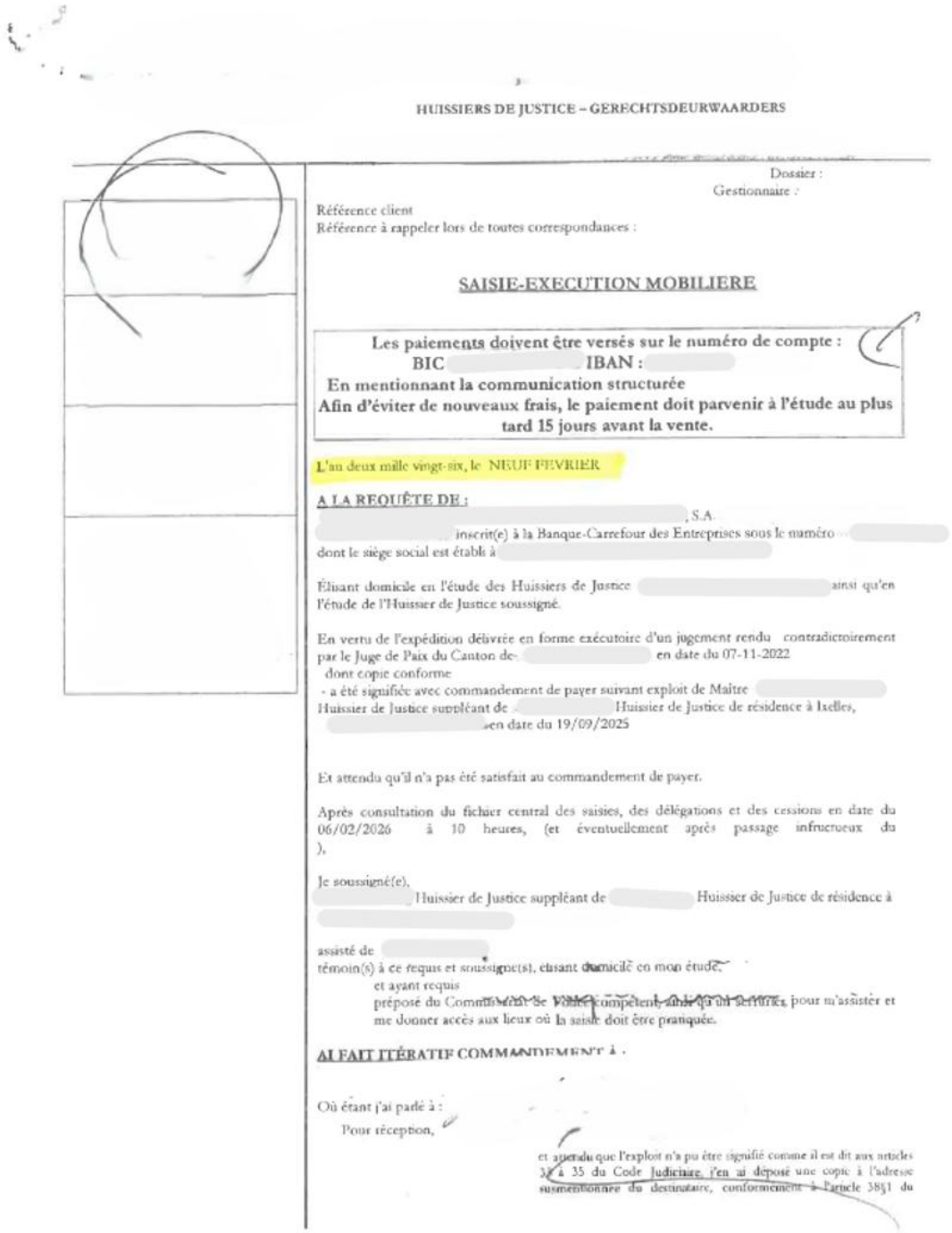
Par conséquent, l'ensemble des montants réclamés est dû.

En ce qui concerne la proposition d'apurement, celle-ci est très insuffisante. Vous trouverez ci-joint un accord d'apurement à raison de 25,89 € par mois.

À défaut de paiement ou de réaction de votre part, nous serons contraints de poursuivre la procédure.

Cordialement,

3. Voorbeeld van een vast ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier dat in rekening wordt gebracht in afwachting van een beslag

HUISSIERS DE JUSTICE – GERECHTSDEURWAARDERS

Dossier :
Gestionnaire :

Référence client
Référence à rappeler lors de toutes correspondances :

SAISIE-EXECUTION MOBILIERE

Les paiements doivent être versés sur le numéro de compte :
BIC IBAN :
En mentionnant la communication structurée
Afin d'éviter de nouveaux frais, le paiement doit parvenir à l'étude au plus tard 15 jours avant la vente.

L'an deux mille vingt-six, le NEUF FEVRIER

A LA REQUÊTE DE :

, S.A.
inscrit(e) à la Banque-Carrefour des Entreprises sous le numéro
dont le siège social est établi à

Élisant domicile en l'étude des Huissiers de Justice ainsi qu'en l'étude de l'Huissier de Justice soussigné.

En vertu de l'expédition délivrée en forme exécutoire d'un jugement rendu contradictoirement par le Juge de Paix du Canton de en date du 07-11-2022
dont copie conforme
- a été signifiée avec commandement de payer suivant exploit de Maître
Huissier de Justice suppléant de Huissier de Justice de résidence à Ixelles,
en date du 19/09/2025

Et attendu qu'il n'a pas été satisfait au commandement de payer.

Après consultation du fichier central des saisies, des délégations et des cessions en date du 06/02/2026 à 10 heures, (et éventuellement après passage infructueux du),

Je soussigné(e),
Huissier de Justice suppléant de Huissier de Justice de résidence à

assisté de
témoin(s) à ce requis et soussigné(s), élisant domicile en mon étude,
et ayant requis
préposé du Commissariat de Police compétent ainsi qu'un serrurier, pour m'assister et me donner accès aux lieux où la saisie doit être pratiquée.

AI FAIT ITÉRATIF COMMANDEMENT à .

Où étant j'ai parlé à :
Pour réception,

et attendu que l'exploit n'a pu être signifié comme il est dit aux articles 32 à 35 du Code Judiciaire, j'en ai déposé une copie à l'adresse susmentionnée du destinataire, conformément à l'article 38§1 du

Pagina 1 van 3

même code, à .....heures.....minutes, lui signalant que je lui adresserai une lettre par pli ordinaire pour l'informer de la possibilité de retirer une copie conforme de cet exploit en mon étude ; ainsi déclaré, qui ne signe pas mon original pour réception de la copie.

D'avoir à payer IMMEDIATEMENT à la partie requérante, contre bonne et valable quittance, en mains des Huissiers de justice [redacted] et associés :

Principal dû		100.00
- 27/03/2021 14:35	25.00	
- 15/06/2021 12:23	100.00	
- déja payé - 31/05/2021	-25.00	
		100.00
Dépens taxés		227.38
Les frais de citations	114.88	
L'indemnité de procédure	112.50	
		327.38
Intérêts sur solde restant dû		16.55
Intérêts à partir du 11/08/22 jusqu'au 05/12/22 sur la somme de 100,00 à 1,50 %	0.48	
Intérêts à partir du 06/12/22 jusqu'au 31/12/22 à 1,50 et du 01/01/23 jusqu'au 04/01/23 à 5,25 sur la somme de 100,00	0.17	
Intérêts à partir du 05/01/23 jusqu'au 03/02/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.43	
Intérêts à partir du 04/02/23 jusqu'au 03/03/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.40	
Intérêts à partir du 04/03/23 jusqu'au 05/04/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.47	
Intérêts à partir du 06/04/23 jusqu'au 04/05/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.42	
Intérêts à partir du 05/05/23 jusqu'au 05/06/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.46	
Intérêts à partir du 06/06/23 jusqu'au 05/07/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.43	
Intérêts à partir du 06/07/23 jusqu'au 03/08/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.42	
Intérêts à partir du 04/08/23 jusqu'au 05/09/23 sur la somme de 100,00 à 5,25 %	0.47	
Intérêts à partir du 06/09/23 jusqu'au 31/12/23 à 5,25 et du 01/01/24 jusqu'au 24/04/24 à 5,75 sur la somme de 100,00	3.49	
Intérêts à partir du 25/04/24 jusqu'au 26/04/24 sur la somme de 100,00 à 5,75 %	0.03	
Intérêts à partir du 27/04/24 jusqu'au 31/12/24 à 5,75 % et du 01/01/25 jusqu'au 31/12/25 à 4,50 % et du 01/01/26 jusqu'au 06/02/26 à 4,50 sur la somme de 100,00	8.88	
		343.93
Frais		728.86
droit de recette : 05/12/2022	15.92	
Droit d'acompte : 05/12/2022	5.49	
droit de recette : 04/01/2023	1.76	
Droit d'acompte : 04/01/2023	6.10	
Droit d'acompte : 03/02/2023	6.10	
Droit d'acompte : 03/03/2023	6.10	
droit de papeterie : 15/03/2023	21.63	
Droit d'acompte : 05/04/2023	6.10	
Droit d'acompte : 04/05/2023	6.10	
Droit d'acompte : 05/06/2023	6.10	
Droit d'acompte : 05/07/2023	6.10	
Droit d'acompte : 03/08/2023	6.10	
Droit d'acompte : 05/09/2023	6.10	
droit de recette : 24/04/2024	0.32	

Pagina 2 van 3

Droit d'acompte : 24/04/2024	6.22	
Droit d'acompte : 26/04/2024	3.71	
frais de signification-commandement : 19/09/2025	228.18	
Dépense recherche DIV : 17/11/2025	0.79	
Gestion de dossier d'exécution : 27/11/2025	31.18	
Les frais du présent exploit/courrier	327.07	
Honoraire de recouvrement	31.69	
		1 072.79
Déjà payé		-327.38
Paiement : 05/12/2022	-30.00	
Paiement : 04/01/2023	-30.00	
Paiement : 03/02/2023	-30.00	
Paiement : 03/03/2023	-30.00	
Paiement : 05/04/2023	-30.00	
Paiement : 04/05/2023	-30.00	
Paiement : 05/06/2023	-30.00	
Paiement : 05/07/2023	-30.00	
Paiement : 03/08/2023	-30.00	
Paiement : 05/09/2023	-30.00	
Paiement : 24/04/2024	-27.30	
Paiement : 26/04/2024	-0.08	
Reste dû en Euro		745.41
A majorer des intérêts depuis le 07/02/2026 sur la somme de 100.00 à 4.50 % soit 0.01 Eur par jour.		
A augmenter des frais d'envoi(s) par pli ordinaire, soit : 3.05 EURO par destinataire, en cas d'absence		3.05
Reste dû en Euro		748,46

A MAJORER DES FRAIS DES PRESENTES MENTIONNES EN FIN DE L'ACTE !

Et sous réserve de tous autres dus en principal, intérêts et frais de mise à exécution, sous déduction toutefois de toutes sommes valablement payées à valoir .

Déclarant à la (aux) partie(s) commandée(s) que faute par elle(s) de satisfaire au présent commandement, elle y sera (seront) contrainte(s) par toutes voies de droit et que j'allais à l'instant procéder à la saisie exécution de ses (leurs) meubles et effets mobiliers.

Et n'obtenant pas paiement, j'ai procédé à la SAISIE EXECUTION, et mis sous la main de la Loi et de la Justice, les meubles, effets mobiliers et la marchandise dont la désignation suit, à savoir :

4. Voorbeeld van een vast ereloon voor het beheer van een uitvoeringsdossier dat in rekening wordt gebracht naar aanleiding van een poging tot beslag

Bruxelles, le 17/03/2025

Huissiers de Justice

Candidat Huissier de Justice

Monsieur,

M/Réf :
Affaire :
Contre

Nous revenons vers vous dans le cadre du dossier mentionné sous rubrique.

Compte en banque

Notre mandant nous informe qu'une régularisation a été apportée à votre dossier (voir décompte en annexe).

Nous constatons toutefois que vous n'avez pas effectué le paiement de 100 €, tel que précédemment convenu par courriel.

Effectuez ce versement au plus tard le 21/03/2025. À défaut, nous procéderons à la saisie de vos biens en présence de la police, sans autre avertissement.

Sous toute réserve, votre compte en cause se présente comme suit:

EN VERTU du contrainte [redacted] du 23/11/2024		
principal 01/11/2024 (2023/4)	1.041,77	
principal 01/11/2024 (2023/3)	1.068,03	
principal 01/11/2024 (2023/2)	1.094,29	
principal 01/11/2024 (2023/1)	1.120,55	
principal 01/11/2024 (2022/4)	1.024,47	
principal 01/11/2024 (2022/3)	1.047,93	
principal 01/11/2024 (2022/2)	1.071,39	
principal 01/11/2024 (2022/1)	1.071,39	
principal 01/11/2024 (2021/2)	996,47	
à déduire 14/03/2025		
(Régularisation)	-2.157,10	7.379,19
INTERETS AU 17/04/2025	224,85	224,85
décompte - avertissement 01/11/2024	114,13	
mise en demeure 01/11/2024	33,00	
frais de dossier administratif 25/11/2024	30,25	
signification-commandement 09/12/2024	364,05	
mise en demeure 31/12/2024	2,75	
gestion de dossier d'exécution 05/02/2025	31,18	
tentative de réalisation d'un acte 14/02/2025	62,36	
honoraire de recouvrement	464,64	1.102,36
TOTAL RESTANT DU (EUR)		**8.706,40**

Voorbeeld 1

HUISSIERS DE JUSTICE - GERECHTSDEURWAARDERS

Dossier:
Gestionnaire

Bruxelles, le 07/01/2026

En cause de :

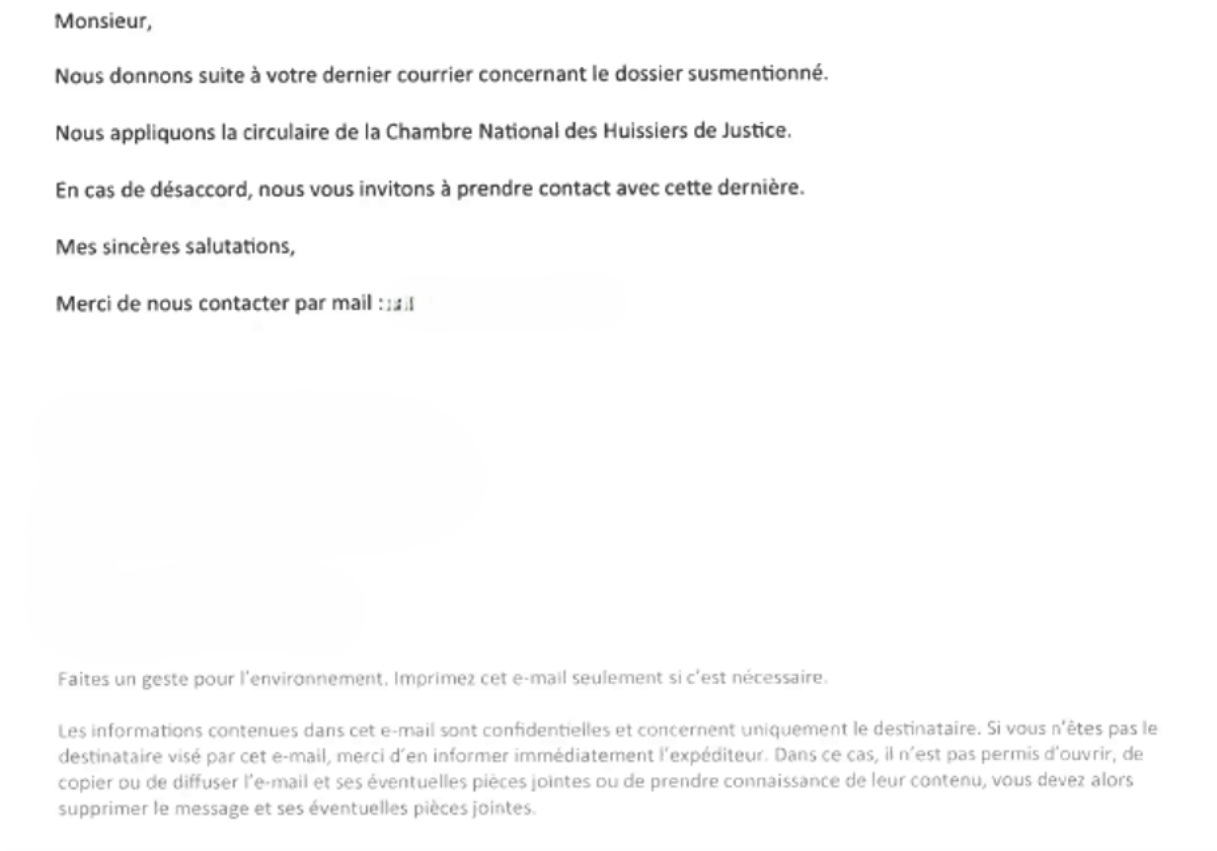
Vos références :
Référence à rappeler lors de toutes correspondances :

Sous toutes réserves d'omission ou d'erreur, je vous prie de trouver ci-après le décompte:

Amende administrative 25/08/2023	58.00
Frais	10.00
Dû en principal	68.00
lettre de sommation 06/05/2024	25.09
frais de consultation fichier des saisies 13/06/2024	22.78
frais de commandement 20/06/2024	144.22
Paiement 25/06/2024	-68.00
Sous-total	192.09
frais de recherche D.I.V. 06/08/2024	13.48
frais de tentative saisie 06/09/2024	75.00
Gestion de dossier d'exécution 01/10/2024	30.25
frais de saisie mobilière 21/11/2024	310.57
Paiement 25/09/2025	-120.00
Sous-total	501.39
Gestion de dossier d'exécution 01/10/2025	31.18
Paiement 22/10/2025	-30.00
Sous-total	502.57
Paiement 23/12/2025	-60.00
Sous-total	442.57
Honoraire de recouvrement	18.15
Reste dû en Euro	460.72

Voorbeeld 2

5. Voorbeeld van het antwoord van een kantoor met betrekking tot de berekening van het invorderingsereloon

Monsieur,

Nous donnons suite à votre dernier courrier concernant le dossier susmentionné.

Nous appliquons la circulaire de la Chambre National des Huissiers de Justice.

En cas de désaccord, nous vous invitons à prendre contact avec cette dernière.

Mes sincères salutations,

Merci de nous contacter par mail :

Faites un geste pour l'environnement. Imprimez cet e-mail seulement si c'est nécessaire.

Les informations contenues dans cet e-mail sont confidentielles et concernent uniquement le destinataire. Si vous n'êtes pas le destinataire visé par cet e-mail, merci d'en informer immédiatement l'expéditeur. Dans ce cas, il n'est pas permis d'ouvrir, de copier ou de diffuser l'e-mail et ses éventuelles pièces jointes ou de prendre connaissance de leur contenu, vous devez alors supprimer le message et ses éventuelles pièces jointes.

6. Voorbeeld van een dossier waarin een gerechtsdeurwaarder het invorderingsereloon indexeert

Kraainem, le 07/01/2026

Monsieur,

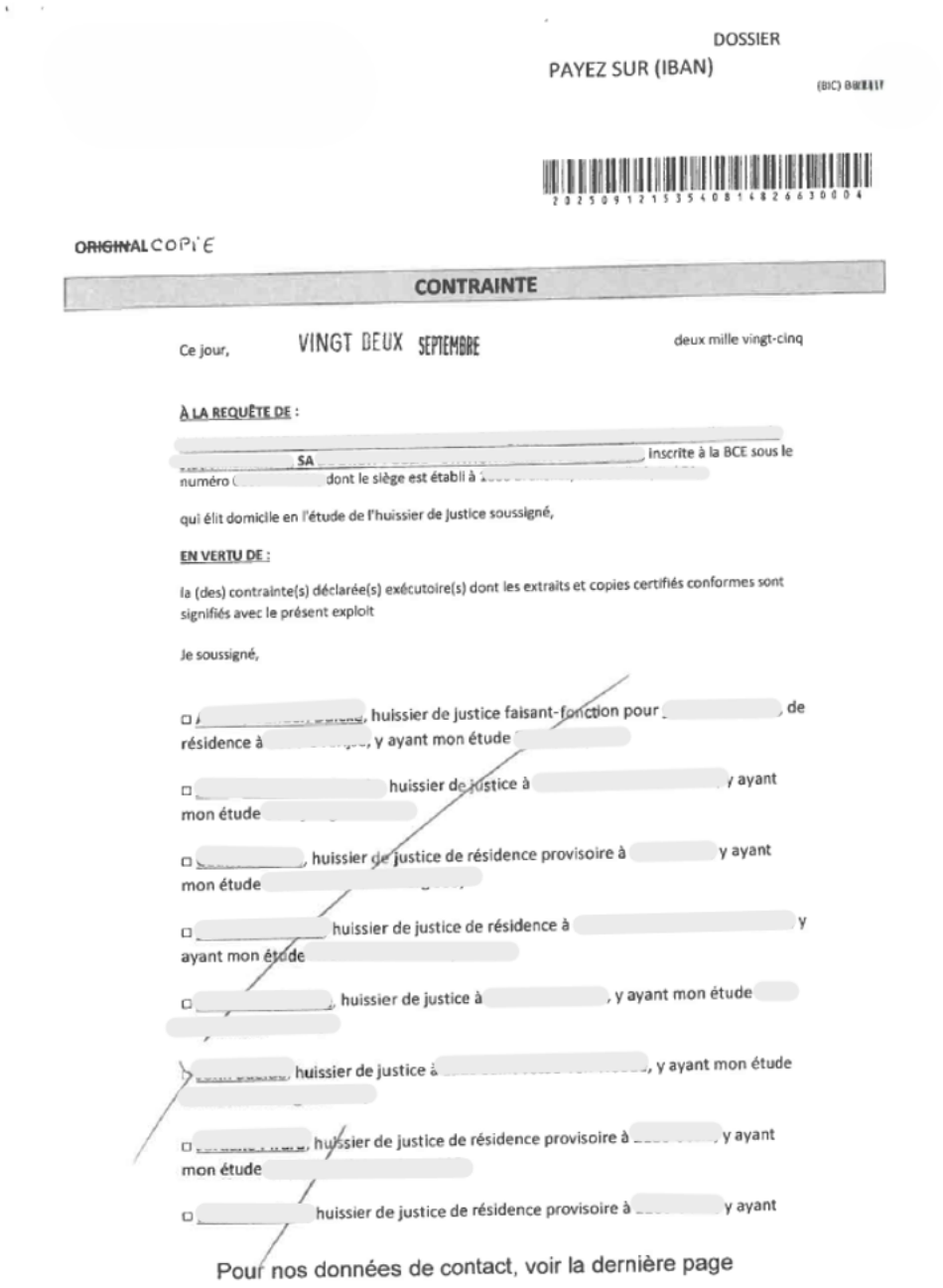
M/Réf :
V/Réf :
Affaire : SA
Contre :

Je constate que cette affaire n'est pas soldée à ce jour.

Sous toute réserve, le décompte débiteur en cause se présente comme suit:

EN VERTU du jugement du 13/01/2015		
principal 13/01/2015	2.698,35	
indemnité de procédure 13/01/2015	412,50	3.110,85
INTERETS AU 07/01/2026	751,47	751,47
citation 01/12/2014	227,96	
expédition 09/02/2015	3,50	
signification-commandement 31/03/2015	221,36	
rappel debiteur 29/02/2016	2,12	
tentative saisie 14/09/2016	0,00	
décompte - avertissement 20/01/2017	0,00	
droit(s) d'acompte(s)	312,00	
droit de perception final (A.R. 30/11/1976 Art. 8)	30,05	
honoraire de recouvrement	127,35	924,34
payé à l'étude par le débiteur		
le 20/09/2016	-100,00	
le 10/10/2016	-24,99	
le 10/11/2016	-24,99	
le 09/12/2016	-24,99	
le 10/01/2017	-24,99	
le 10/02/2017	-24,99	
le 10/03/2017	-24,99	
le 10/04/2017	-24,99	
le 10/05/2017	-24,99	
le 09/06/2017	-24,99	
le 10/07/2017	-24,99	
le 10/08/2017	-24,99	
le 08/09/2017	-24,99	
le 10/10/2017	-24,99	
le 10/11/2017	-24,99	
le 08/12/2017	-24,99	
le 10/01/2018	-24,99	
le 09/02/2018	-24,99	
le 09/03/2018	-24,99	
le 11/04/2018	-24,99	
le 09/05/2018	-24,99	
le 08/06/2018	-24,99	

7. Voorbeeld van de opsplitsing van de administratieve dossierkosten

DOSSIER

PAYEZ SUR (IBAN)

(BIC)

~~ORIGINAL~~ COPIE

CONTRAINTE

Ce jour, VINGT DEUX SEPTEMBRE deux mille vingt-cinq

À LA REQUÊTE DE :

SA inscrite à la BCE sous le numéro dont le siège est établi à

qui élit domicile en l'étude de l'huissier de justice soussigné,

EN VERTU DE :

la (des) contrainte(s) déclarée(s) exécutoire(s) dont les extraits et copies certifiés conformes sont signifiés avec le présent exploit

Je soussigné,

☐ huissier de justice faisant-fonction pour , de résidence à , y ayant mon étude

☐ huissier de justice à , y ayant mon étude

☐ , huissier de justice de résidence provisoire à , y ayant mon étude

☐ huissier de justice de résidence à , y ayant mon étude

☐ , huissier de justice à , y ayant mon étude

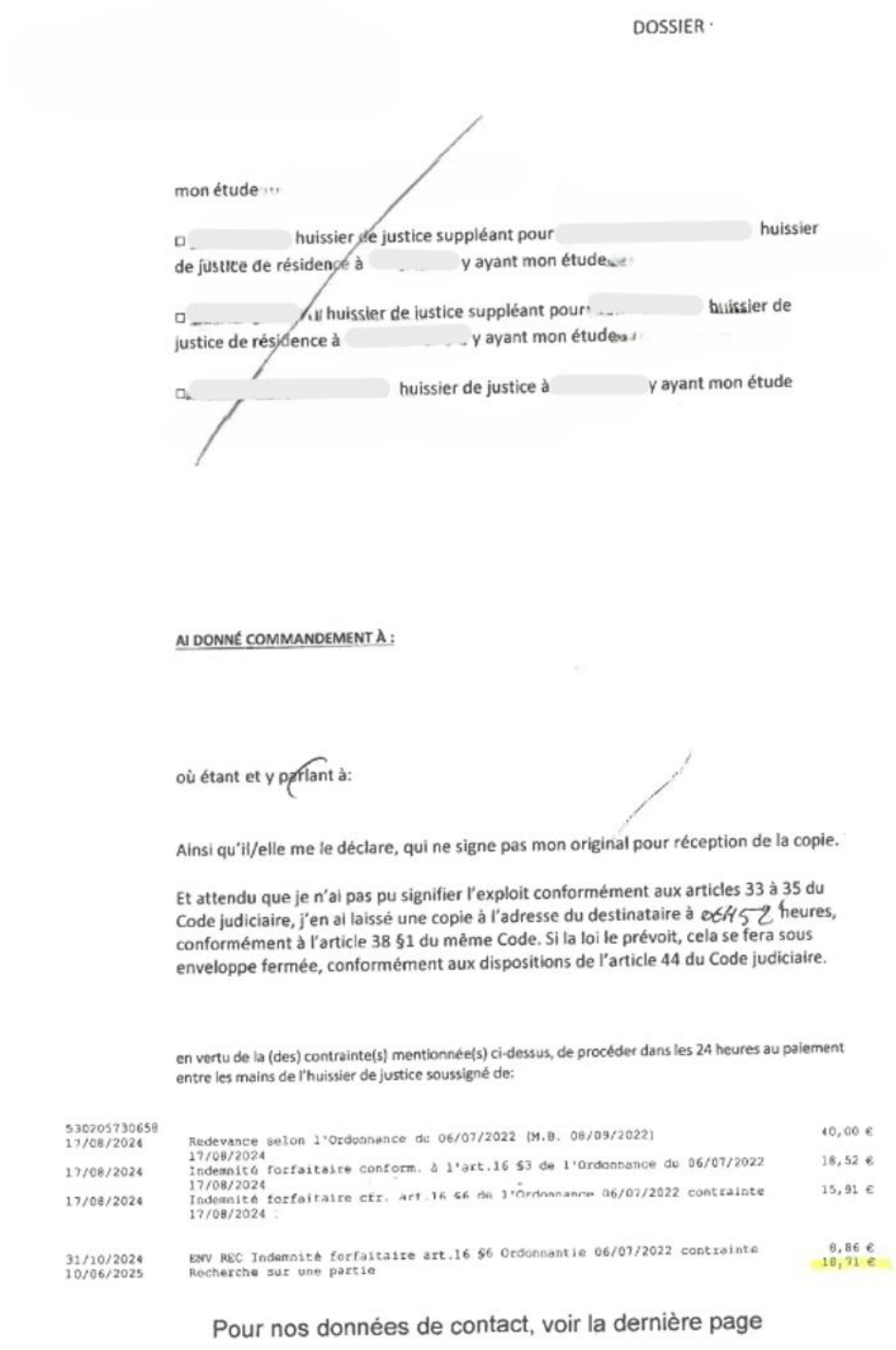
☐ huissier de justice à , y ayant mon étude

☐ , huissier de justice de résidence provisoire à , y ayant mon étude

☐ huissier de justice de résidence provisoire à , y ayant

Pour nos données de contact, voir la dernière page

Pagina 1 van 3

DOSSIER :

mon étude :

☐ huissier de justice suppléant pour huissier de justice de résidence à y ayant mon étude

☐ huissier de justice suppléant pour huissier de justice de résidence à y ayant mon étude

☐ huissier de justice à y ayant mon étude

AI DONNÉ COMMANDEMENT À :

où étant et y parlant à:

Ainsi qu'il/elle me le déclare, qui ne signe pas mon original pour réception de la copie.

Et attendu que je n'ai pas pu signifier l'exploit conformément aux articles 33 à 35 du Code judiciaire, j'en ai laissé une copie à l'adresse du destinataire à 08h52 heures, conformément à l'article 38 §1 du même Code. Si la loi le prévoit, cela se fera sous enveloppe fermée, conformément aux dispositions de l'article 44 du Code judiciaire.

en vertu de la (des) contrainte(s) mentionnée(s) ci-dessus, de procéder dans les 24 heures au paiement entre les mains de l'huissier de justice soussigné de:

530205730658 17/08/2024	Redevance selon l'Ordonnance du 06/07/2022 (M.B. 08/09/2022) 17/08/2024	40,00 €
17/08/2024	Indemnité forfaitaire conform. à l'art.16 §3 de l'Ordonnance du 06/07/2022 17/08/2024	18,52 €
17/08/2024	Indemnité forfaitaire cfr. Art.16 §6 de l'Ordonnance 06/07/2022 contrainte 17/08/2024	15,91 €
31/10/2024	ENV REC Indemnité forfaitaire art.16 §6 Ordonnantie 06/07/2022 contrainte	8,86 €
10/06/2025	Recherche sur une partie	18,71 €

Pour nos données de contact, voir la dernière page

DOSSIER :

10/06/2025	Sommation	31,18 €
12/09/2025	Frais de dossier administratifs	12,48 €
	Honoraire de recouvrement	18,71 €
	Sous-total	164,37 €
	Coût de l'acte	203,96 €
	Total	368,33 €
	Frais Postaux	2,87 €
		371,20 €

SOUS RÉSERVE D'ERREUR OU D'OMISSION

et, le cas échéant, sous déduction de ce qui a pu être prouvé avoir été payé valablement, quels que soient tous les autres droits et frais.

S'il n'est pas satisfait à ce commandement dans les vingt-quatre heures, le recouvrement se poursuivra par tous les moyens d'exécution, notamment la **SAISIE-EXÉCUTION MOBILIÈRE**.

Cet acte contient, conformément à l'art. 1500 §2 C. jud., le texte de l'article 1506/1 C. jud., rédigé comme suit :

Art. 1506/1. § 1er. Si parmi les biens saisis se trouve un véhicule automoteur, celui-ci peut être immobilisé par l'huissier de justice, lorsque l'objet du titre exécutoire concerne, en tout ou en partie, une infraction en matière de taxe de mise en circulation, de taxe de circulation, d'assurance véhicule automoteur obligatoire, ou de la circulation routière.
En cas d'immobilisation sur place du véhicule saisi, l'huissier de justice veille à ne pas contrevenir aux règles générales de stationnement en vigueur. En outre, si l'huissier de justice ne rencontre pas la partie signifiée, il appose, de façon visible, un avis explicatif indiquant ses coordonnées. Le modèle est établi par le Roi.
S'il le juge utile, l'huissier de justice fait procéder immédiatement, et en tous les cas le jour de son intervention, à l'enlèvement du véhicule saisi.
L'huissier de justice peut également user de cette mesure d'exécution lorsqu'il signifie un nouveau jour de vente.
§ 2. Pour l'application du présent article, il est fait exception au principe de conservation de la jouissance du bien saisi, tel que visé à l'article 1443, alinéa 1er.
§ 3. En cas de recours à la mesure mentionnée au § 1er, outre les indications reprises à l'article 1505, le procès-verbal de saisie (ou, le cas échéant, l'acte de fixation d'un nouveau jour de vente) détaille, en caractères très apparents, le sort du véhicule saisi.
§ 4. Le véhicule est immobilisé aux frais du débiteur, qu'il soit propriétaire du véhicule ou titulaire de la plaque d'immatriculation du véhicule.
L'immobilisation du véhicule n'est levée par l'huissier de justice qu'en cas de paiement complet de la dette et des frais, en cas d'entente entre parties, ou sur décision du juge des saisies.
Au plus tard dans les deux jours ouvrables de la levée de l'immobilisation du véhicule, l'huissier de justice procède à la remise du véhicule et est libre de dresser, sans frais, un procès-verbal de levée d'immobilisation dont il délivre une copie au débiteur.

J'ai effectué la signification « à chacune des parties destinataires séparément » comme dit ci-dessus, par la remise à la personne susnommée ou par le dépôt, sous pli fermé lorsque la loi l'exige, d'une copie conforme du présent exploit, revêtue de ma signature, avec la pièce à signifier y mentionnée

J'ai effectué la signification « à chacune des parties destinataires séparément » comme dit ci-dessus, copie conforme du présent exploit, revêtue de ma signature, avec la pièce à signifier y mentionnée

Les frais de cet acte sont les suivants :

Honoraires	**Total**
Honoraires	128,85 €
Déclaration conforme d'annexes	2,94 €
Publicité obligatoire	15,46 €
Dépenses	

Pour nos données de contact, voir la dernière page

Pagina 3 van 3

Contacten

Steunpunt voor de Diensten Schuldbemiddeling
Anne Defossez, directeur
Mail: a.defossez@mediationdedettes.be
Tel.: 02 217 88 05 - GSM: 0473 69 06 51

Observatorium Krediet en Schuldenlast (OKS)
Caroline Jeanmart, directeur
Mail: c_jeanmart@observatoire-credit.be
Tel.: 071 33 12 59 – GSM: 0478 10 00 24

Belgisch Netwerk Armoedebestrijding (BAPN)
Caroline Van der Hoeven, coördinator
Mail: caroline.vanderhoeven@bapn.be
Tel.: 02 265 01 53 – GSM: 0474 55 96 11

SAM, steunpunt Mens en Samenleving (SAM)
Robin van Trigt, jurist
Mail: Robin.vantrigt@samvzw.be
GSM: 0492 97 52 83